

Alien Cicatrix (I) - de Corrado Malanga

INTRODUCERE

Totul a început cu mulți ani în urmă.

Mă interesam de fenomenul OZN la nivel de amator, dar într-o zi am decis să intru într-o organizație care studia această problemă la nivel național. Am devenit membru al Consiliului Director și am lucrat pentru această organizație timp de mai multe decenii. Într-o zi m-au însărcinat să cercetez un caz de presupusă răpire din partea extraterestrilor, cazul unui băiat din Genova, care se numea Valerio. După patru ani de cercetare mi-am transformat raportul într-o carte, tot din voința aceleiași conduceri a Centrului pentru care lucram.

Atunci s-a dezlănțuit infernul!

Am fost amenințat imediat, din interiorul și din exteriorul acelei organizații, încercându-se astfel să fiu redus la tăcere. Aceleași persoane, care în primă instanță m-au susținut în cercetările mele, s-au revoltat împotriva mea și este foarte simplu de înțeles că aceștia colaborau cu anumite sectoare guvernamentale italiene și străine. Colaborări de care eu, în mod stupid, nu îmi dădusem seama. În realitate îmi dădusem seama la nivel inconștient, dar nu am vrut deloc să ascult vocea Conștiinței mele, cea care spune foarte clar, zi după zi, că în acea organizație, la fel cum se întâmplă și în alte organizații din Italia, *longa manus* a serviciilor secrete era cea care comanda peste tot.

Cum mie nu-mi place să las o treabă pe jumătate neterminată, am decis că este bine să-mi continui cercetările despre fenomenul *abduction* (răpire n.t.). Sarcina îmi fusese înmănată și mașinăria fusese pusă în funcțiune. Eu când încep ceva nu pot fi oprit, decât de tot!

Acest tratat este rodul multor ani de muncă, în care am căutat martori ai fenomenelor de răpiri extraterestre (*abduction*), cele mai bune tehnici prin care să studiem această cazuistică ciudată, realitatea care se află în spatele minciunilor din mass-media, adevărul din spatele tâmpeniilor pe care le afirmă grupurile *new age* și bisericile din toate timpurile.

Acesta nu este o carte despre *abduction*. Avem o grămadă de astfel de cărți - acestea descriu istoria fenomenului, fac o listă a aparițiilor OZN, vorbesc despre mușamalizările pe care le fac guvernele, iar cei mai curajoși introduc câteva mărturii ale celor care susțin că au fost răpiți de extraterestri. În acest tratat nu este nimic din toate acestea, de fapt nici nu este adresat cititorilor obișnuiți, care citesc în fiecare seară câte trei pagini din orice carte. Vă rog! Dacă faceți parte din această categorie, nu citiți aceste pagini, pentru că nu veți mai putea dormi câteva luni de zile. Acest tratat nu se adresează nici cititorilor de cărți despre OZN-uri,

așa-ziii ufologi. Aceștia nu ar înțelege nici măcar un cuvânt din ceea ce este scris aici, pentru că aceștia nu îndeplinesc premisele pentru a înțelege mare lucru.

Acest tratat nu este adresat nici ufologilor, a căror aspirație principală este aceea de a colecționa multe cărți despre acest subiect, pentru a le putea arăta cu orgoliu prietenilor atunci aceștia când vin în vizită.

Cu siguranță nu a fost scris nici pentru religioși, de care nu mă prea interesează și a căror aspirații de putere ca mediatori între Dumnezeu și om vor fi demolate în acest tratat.

Nu a fost scris nici pentru militari, care, după cum vom vedea la concluzii, sunt total lipsiți și de cea mai banală înțelegere a Universului.

Acest tratat se adresează exclusiv răpiților italieni și în al doilea rând celor care, înarmați cu bunăvoință și câțiva neuroni funcționali, cred că ceva nu funcționează normal.

Da! Ceva nu funcționează!

La nivel inconștient răpiții știu și simt foarte bine acest lucru, pentru că au experimentat-o pe pielea lor și în interiorul lor. Ceilalți știu asta pentru că o percep prin intermediul micilor lucruri care se întâmplă zi de zi.

Nu se știe ce anume nu este în regulă, dar se simte peste tot o anumită indispoziție. Se dă vina pe împrejurări, politică, războaie, vremea de afară și poluare, dar în realitate nimeni nu știe ce se întâmplă. Se întâmplă că Sufletul nostru știe la nivel inconștient că mai este puțin și se întâmplă ireparabilul, dar nu știe cum să spună acest lucru la nivel conștient celorlalte părți din noi înșine, nivelelor conștiinței și subconștientului. Totul rămâne astfel adormit, amorțit la nivel de senzație. Se știe că trebuie să se întâmple ceva, dar nu se știe ce. Se percepe că ceea ce trebuie să se întâmple nu este un lucru bun, dar se au în vedere catastrofele trecutului și se consideră că sunt senzații datorate stării în care se află societatea astăzi, nefiind vorba de o problemă adevărată și concretă.

Acest tratat explică de-a fir a păr în ce constă problema interferențelor extraterestre, descrie principalele rase extraterestre care participă la interferențe, analizează diversele nivele de interferență internă și externă ale răpitului, clarifică relațiile dintre extraterestri, dintre extraterestri și grupurile Guvernului Mondial (NWO - *New Word Order*).

Aici sunt descrise tehnicile de subjugare pe care le folosesc extraterestrii și militarii, care sunt aliați cu aceștia, pentru a-și îndeplini scopurile.

Se arată care sunt scopurile din cauza cărora se întâmplă toate acestea și se descriu de-a fir a păr tehnicile utilizate pentru a înțelege fenomenul.

Se utilizează foarte mult hipnoza regresivă și Programarea Neurolingvistică (PNL), complet renovate și restructurate.

Se adaugă mărturiile celor care au fost răpiți și care au pe corpul lor cicatricile acestei experiențe teribile. Acele cicatrice, așa cum vom vedea în text,

nu ating doar nivelul fizic, ci își fac prezentă greutatea mai ales la nivel psihic - psihic și trup uman în mâinile extraterestrilor.

Acest tratat vorbește despre cicatricile pe care le-au făcut extraterestrii societății umane dintotdeauna, ascunzându-se în spatele religiilor, politicii și puterii, folosindu-se de prostia unor oameni goi pe dinăuntru.

Însă acest text vorbește despre adevărata natură a omului și a Universului, face diferența între Suflet, Corp, Minte și Spirit, între realitatea reală și realitatea virtuală, oferind și cheia de lectură pentru o putea transforma.

De fapt, mi-am dat seama că studiind extraterestri am comis o mare greșeală metodologică - nu se pot studia extraterestrii fără să cunoaștem cum suntem făcuți noi înșine.

Mi-am dat seama repede că extraterestrii căutau în noi ceva ce ei nu aveau, ceva ce noi nu știam că avem, ceva ce face ca mulți oameni să fie parte integrată din Dumnezeu.

Scopul acestui tratat este acela de a clarifica și acesta se adresează răpiților italieni, care, dacă vor reuși să-l citească pe tot, se vor recunoaște în acest scenariu teribil.

Exact în acel moment vor fi făcut primul pas spre eliberarea lor și spre a noastră!

A te elibera de extraterestrii înseamnă să te eliberezi de toate formele de putere, chiar și de cele pe care suntem învățați de mici să le respectăm, și să poți recunoaște falșii zei de Dumnezeu adevărat. Citind acest tratat se va înțelege că Dumnezeu adevărat este ceva care se află în interiorul omului și nu în exteriorul lui. Cine spune să căutăm în afara noastră, de cele mai multe ori o face pentru a ne deruta și pentru a ne obliga să acceptăm un Dumnezeu fals, care atunci când se prezintă spune: "EU SUNT CEL CARE SUNTEM!", față de ceea ce spune adevăratul Dumnezeu, care este în interiorul nostru: "EU SUNT CEL CARE ȘTIE CINE SUNTEM!"

Este o mare diferență.

Vom începe vorbind despre extraterestri și vom termina vorbind despre Dumnezeu, adică despre OM, dar această chestiune nu este pentru ufologi, nici pentru oamenii de știință și nici pentru extraterestrii - aceste chestiuni sunt pentru cei care au Suflet și nu l-au "vândut diavolului."

Acest tratat este dedicat tuturor răpiților care m-au ajutat prin mărturiile lor și prin voința lor de a vedea clar, care au luptat și luptă alături de mine împotriva acelei componente a prostiei umane care ne-a condus pe marginea prăpastiei.

Fără voința lor de a ieși din închisoarea extraterestră, fără efortul și dorința de a face ceva pentru a se salva pe ei înșiși și pe ceilalți, nu am fi putut să facem o cercetare de acest fel. Eu însumi nu aș fi înțeles niciodată cât de demoralizant este să trăiești fără să știi cine ești în realitate. Datorită lor am înțeles multe lucruri,

dintre care multe nu pot fi descrise în cuvinte, ci doar simțite cu acea parte din mine pe care nu știam să o utilizez și care astăzi îmi permite să văd lumea într-un mod mult mai apropiat de realitatea reală.

Sper ca acest tratat să le fie util răpiților și celor care vor să continue pe drumul eliberării speciei umane din robia extraterestră. În orice caz, eu astăzi am devenit alt om - am regăsit o parte din mine și încă caut piesele lipsă.

Mulțumiri ulterioare sunt adresate celor din Grupul StarGate Toscana, care m-au susținut în toți acești ani, în diverse forme și moduri, suportând modul meu logoreic de exprimare verbală.

***ABDUCTION* - SCENARIU - RĂSPUNSURILE**

Cum am mai spus, cercetarea fenomenului răpirilor extraterestre, definite cu termenul englezesc "*abduction*" și rebotezate de mine cu un termen mult mai corect de "Interferențe Extraterestre", se află la cotitură.

Proiectul meu de cercetare, care de-acum durează de circa șaptesprezece ani, a ajuns la concluzia a ceea ce eu definesc ca fiind A TREIA FAZĂ.

Acum să facem un salt înapoi în timp pentru cei care nu au auzit niciodată vorbindu-se despre fenomenul *abduction*.

"Debutul oficial" are loc în 1957, în America Latină (Brazilia), în satul Minas Gerais, prin faimosul caz, de-acum istoric, al țăranului Antonio Villasboas. Acest țăran, care apoi se licențiază, povestește pentru prima dată o ciudată experiență de răpire din partea unor creaturi extraterestre.

Pe la mijlocul anilor '60 scriitorul John Fuller scrie despre un alt eveniment ciudat - doi soți americani, Barney și Betty Hill, descriu în hipnoză regresivă o experiență asemănătoare. Și în acel caz, cu ajutorul tehnicilor de hipnoză regresivă, cei doi soți își amintesc întâmplarea în care ei sunt protagoniștii unei răpiri extraterestre, executată de niște ființe mici și ciudate, care au coborât dintr-un disc zburător și care le urmăriseră mașina într-o noapte caldă de vară.

În anii '80 îi vine rândul cercetătorului ufolog Bud Hopkins să scrie niște cărți, în care prezintă numeroase istorisiri americane legate de experiențele *abduction*. Și în acest caz, Hopkins face uz de tehnicile de hipnoză regresivă pentru a readuce în creier mărturiile acestor experiențe ciudate, memoriile lor, aparent uitate sau ascunse în pliurile propriilor minți.

Apoi vine rândul scriitorului Whitley Strieber, și el de origine americană, care într-o serie de cărți povestește, de această dată în calitate de martor direct, povestea experienței sale de răpire extraterestră. În acest caz este expus un punct de vedere complet diferit față de cele precedente - cel al unui tată, care împreună cu membrii familiei sale, se vede adesea obiectul unor interese ciudate din partea unor creaturi extraterestre, provenite de pe alte planete, alte dimensiuni sau cine știe de unde.

Cine știe de unde?! Poate din acea parte a creierului care este predispusă să creeze vise fantastice, spun detractorii problemei *abduction*, printre care se remarcă în America niște personaje faimoase, cum ar fi iluzionistul James Randi de la CISCOP (o organizație de sceptici guvernamentali, unii dintre aceștia fiind în relații strânse cu servicii de informații, cum ar fi CIA și FBI), sau omologul său italian, Piero Angela, jurnalist și propagandist științific, care face parte din organizația italiană echivalentă (CICAP).

În orice caz, interesul pentru fenomenul *abduction* ia amploare și începe să producă cercetări independente și în alte țări ale lumii. Astfel, asistăm la publicarea unei cărți scrise de germanul Fiebag și alta scrisă de englezul Philip Mantle, care poartă numele unui program, *Without Consent*, adică *Fără permisiune!*

Și psihiatra americană Karla Turner scrie o carte, dar într-un stil feminin - este vorba despre povestea a opt femei răpite de extratereștri, cu titlul *Răpite de ozn-uri*, în timp ce psihiatrul John Mack, de la Harvard University, descrie rezultatele analizelor sale, efectuate pe un număr de aproximativ șaiszeci de cazuri.

Mack nu este singurul din lumea academică care descrie și validează fenomenul răpirilor extraterestre - și cei de la Temple University descriu acest lucru prin profesorul David Jacobs, un istoric care cunoaște tehnicile de hipnoză regresivă și care se expune criticilor comunității academice americane. Cartea lui Jacobs, care a fost un adevărat succes, cu titlul *The threat*, stabilește legătura dintre proiectele extraterestre și experiențele trăite de răpiți. Este vorba despre prima tentativă de a oferi un răspuns la întrebarea: "*De ce toate acestea?*"

Jacobs susține, cu pesimism, că extraterestrii nu sunt chiar niște sfinți și că aceștia urmăresc un proiect precis - acela de a modifica biogenetic pământeni pentru a putea apoi conviețui cu noi pe planeta noastră. Acest proiect ar trebui să se încheie peste aproximativ patru generații terestre, când, după părerea autorului, toată populația terestră va fi trăit deja cel puțin o experiență de *abduction*.

Mărturiile controversate, comportamentele fideiste ale martorilor și ale cercetătorilor și criticile la adresa metodologiei hipnotice se intensifică tot mai mult pe perioada anilor '90, diatribele dintre cercetători-ufologi, organele de stat și conducătorii religioși se intensifică, iar ultimii, pentru a-și menține puterea, tind să nege prezența unui astfel de fenomen pe planeta noastră, iar ceilalți se trezesc în postura în care ei, credința lor și Dumnezeu lor nu ar mai putea reprezenta centrul Universului, pentru că acestea ar trebui împărțite cu alte entități inteligente.

PRIMELE IPOTEZE

Cu toate că trecuseră aproape cinci decenii, niciunul dintre cercetătorii fenomenului *abduction* nu reușise să înțeleagă încă mare lucru, dar între timp apăruseră foarte multe ipoteze, care nu erau mereu pozitive.

La sfârșitul primilor 50 de ani de studiu situația stătea cam așa:

Pesimistul Jacobs susține că noi suntem deja în mâinile extraterestrilor și că aceștia nu ne-au cerut permisiunea să efectueze anumite selecții pe noi. După părerea sa, noi aparținem extraterestrilor, pentru că suntem inferiori atât din punct de vedere științific, cât și biologic. Adică, extraterestrii pot să ne ia lucrul pe care îl caută pe planeta noastră nu prin intermediul forței, ci printr-o înșelăciune pluriseculară.

Însă psihiatrul Mack este optimist, iar la finalul studiilor sale tinde să susțină că nu știe bine care este scopul extraterestrilor, dar cu siguranță aceștia produc un fel de "mărire a conștiinței" în fiecare răpit. Un astfel de efect i-ar folosi omului ales pentru a face în interiorul său un salt evolutiv, putând, prin urmare, să intre în lumea viitorului, pregătind planeta să treacă peste acele traume pe care civilizația noastră le-a produs și le va mai produce planetei în anii următori.

Această versiune, de tipul "*Hai să ne iubim unii pe alții!*", în stil *new-age*, este susținută de un curent de psihiatri americani, care văd cauza tuturor problemelor în propria societate. Nu trebuie să uităm că în SUA, abuzul în a apela la psihologi și psihiatri pare că reprezintă efectul unei proaste dispoziții generale, care tinde să-i conducă pe americani spre punctul de a nu mai fi capabili să rezolve singuri nicio problemă de relaționare cu semenii, pentru că lumea îi împinge spre a

deveni sclavii lui "a avea" și să creadă că "a fi" este ceva exterior, condiționat de părerea altcuiva.

Nu este întâmplător faptul că inconștientul lor încearcă să se revolte exact față de acest mod nesănătos de a trăi, americanul din pătura mijlocie devine obez îngurgitând mâncare pentru a manifesta pe de o parte dorința sa de a poseda tot (din punct de vedere psihologic se posedă și ceea se mănâncă), iar pe de altă parte, îngrășându-se și devenind flacid, se opune inconștient acelor canoane de frumusețe fizică, care l-ar vrea slab și musculos, refuzând astfel dogma de a fi bogat și frumos.

Nu întâmplător detractorii problemei *abduction* spun că aceasta este cu precădere americană (vom vedea că această afirmație nu este deloc adevărată) și trebuie să fie considerată ca fiind fructul unor psihisme nesănătoase, un subprodus al freneticei civilizații de consum.

Deci, profesorului John Mack i se va reproșa că a scris un tratat despre psihotici, despre care a crezut că sunt niște persoane selectate de extraterestri. El a fost obligat să suporte o adevărată inchiziție din partea colegiului de docenți din interiorul universității sale, pentru că a îndrăznit să scrie acea carte (titlul traducerii italiene este *Rapiti* și a fost publicată de Mondadori).

Cu toate acestea, în anul precedent publicării cărții cu pricina, Mack câștigase premiul Pulitzer pentru un tratat de psihiatrie, creând astfel multe dificultăți lumii științifice americane în a-l elimina din scenă pe acest psihiatru incomod.

Procesul, cel puțin în aparență, a fost câștigat de Mack, dar este cu siguranță corect să suspectăm că a doua sa carte (care în Italia nu a fost niciodată publicată) a fost atenuată de exigențele "politice", existând însă foarte multe dubii în legătură cu moartea sa, care s-a petrecut în Anglia anul trecut (a fost lovit de un autoturism).

În concluzie, opțiunile rezultante sunt doar trei:

1. Răpiții sunt toți niște schizofrenici psihotici.
2. Extraterestrii există cu adevărat și sunt răi.
3. Extraterestrii există cu adevărat și sunt buni.

Pentru moment să lăsăm de-o parte prima opțiune, care va fi examinată și exclusă mai târziu. Pentru a doua opțiune extraterestrii sunt răi, supun răpiții unor intervenții chirurgicale teribile, pentru a preleva sânge și spermă, introducând ovule fecundate în femeile speciei noastre și implantând microcipuri sub piele în diferitele părți ale corpului răpiților, pentru a-i putea monitoriza permanent.

Însă pentru a treia opțiune extraterestrii sunt buni și fac experimente chirurgicale pentru a salva răpiții de la anumite boli, pentru a îmbunătăți corpul și

mintea și pentru a-i pregăti pentru marea zi, în care Terra va intra în Confederația Stelară.

Unul dintre aspectele cele mai dementiale ale celei de-a treia opțiune este reprezentat de noile religii, născute (ca să vezi!) tot în lumea anglosaxonă și mai ales în SUA, care descriu extraterestrii ca pe niște salvatori ai umanității.

Astfel, Scientology din SUA și Raelienii din Europa nu se limitează la a-i considera pe extraterestrii creatorii ființelor umane, ci îi consideră și mai avansați din punct de vedere tehnologic, deci, superiori nouă.

Raelienii, care printre altele sunt și fondatorii Clonaid - o multinațională capabilă din punct de vedere tehnologic să efectueze cele mai crude experimente biogenetice - au anunțat că-l vor clona pe Hitler și că viitorul umanității va consta în viața eternă obținută prin intermediul proceselor de clonare. Toate aceste pentru că Claude Vorillon, cunoscutul personaj francez, pilot automobilistic în anii '60, care astăzi se numește Rael, ar fi fost răpit de extraterestrii în tinerețe. Cu acea ocazie, extraterestrii l-ar fi ales ca ambasadorul lor și, printre altele, i-au spus că ei sunt creatorii rasei umane și că se folosesc de clonare pentru a obține imortalitatea și multe alte lucruri asemănătoare cu ceea ce descriu răpiții în hipnoză regresivă.

Deci, ipoteza "tehnologică" a prezenței extraterestre pe Terra, pe care o susține Vorillon, nu este lipsită de sens, pentru că este susținută de zeci de mărturii, pe lângă povestea sa personală.

Pe lângă ipoteza "tehnologică" există și cea "spirituală", și acum susținută de răpiți faimoși, pentru care *răpirea (abduction)* în realitate nu ar fi o răpire în adevăratul sens al cuvântului, ci un fel de catarsis mentală, un moment în care extraterestrii îi vorbesc răpitului și îl învață adevăruri cu caracter religios, moral și științific.

Ideea că mintea face parte din existența noastră, dar că este o stare evolutivă a corpului, cu acces la planurile perceptive "superioare", îi determină pe unii să creadă că un contact cu ființe total diferite de noi din punct de vedere energetic poate avea loc doar prin intermediul percepției mentale. Se nasc astfel așa-numiții *Channelers* sau *Catalizatori de Entități*, care, din alte dimensiuni, vorbesc despre tot felul de lucruri, dar mai ales despre problemele noastre.

Acest aspect al ufologiei face ca această materie să fie asemănătoare cu studiul aparițiilor mariane (aparițiile Fecioarei Maria); acele persoane sunt sigure de existența unui Dumnezeu tehnologic, reprezentat de extraterestrul de serviciu. Ca unei divinități, extraterestrului îi sunt atribuite actele creației și distrugerii; în timp ce profețiile mistice, făcute de cei care pretind că au văzut apariția Fecioarei Maria, vorbesc despre faptul că lumea se va sfârși într-o catastrofă provenită din cer, *Channelerii* ufologici povestesc despre Nibiru, misterioasa planetă ascunsă și locuită de extraterestri, care va lovi Terra (sau va cădea peste ea) exact în aceeași perioadă (ca să vezi!) în care clarvăzătorii spun că va avea loc o răzbunare divină.

După cum se poate observa, există puternice analogii de fond, iar asta, pentru mine, înseamnă că "*nu iese fum fără foc*". Poate că nu există un singur adevăr, ci mai multe tipuri de interferență extraterestră.

DOVEZILE

Indiferent de ipoteze, ceea ce le lipsea acestora pentru a fi considerate mai mult sau mai puțin valide era un tablou de ansamblu, care să definească o dată pentru totdeauna realitatea fenomenului de răpire extraterestră (*abduction*) și să identifice adevăratul scop pentru care au loc aceste răpiri, făcându-le astfel credibile.

Prin urmare, în ultimi ani diverși studioși și-au făcut de lucru încercând să găsească dovezile pentru a demonstra realitatea fenomenului de răpire extraterestră.

Căutarea dovezilor care să ateste existența fenomenului OZN și demonstrarea faptului că OZN-urile există cu adevărat, s-au încheiat toate într-un eșec total, dar nu pentru că nu au fost furnizate în ultimii cincizeci de ani comunității științifice numeroase dovezi irefutabile, ci pentru că aceasta a considerat că nu trebuie să fie considerate valide dovezile pe care le-a primit; vă dați seama că nu puteam să sperăm la o atitudine diferită în cazul răpirilor extraterestre (*abduction*).

În această lucrare nu mă interesează să vorbesc despre modele mentale clasice și să discut despre precizia fenomenelor fizice raportată la limitările interpretării lor, pentru că deja am abordat acest aspect specific al subiectului, dar trebuie să spun că și în acest caz dovezile au fost prezentate - iată de ce am exclus opțiunea conform căreia răpiții sunt cu toții schizofrenici psihotici.

Dovezile obiective ale unei răpiri care a avut loc, și nu cele subiective (care sunt caracterizate de diferiți indici de validitate), în ziua de azi sunt tot mai greu de demontat.

De exemplu, răpiții, în hipnoză, povestesc că au suferit o ciudată intervenție chirurgicală prin nas, Hopkins fiind primul care a găsit un microcip în interiorul creierului unui răpit, care descriese o astfel de intervenție.

Acel tip de implant, introdus de obicei prin una dintre nări (de obicei dreapta) până se ajunge la osul sfenoid (care este astfel spart), implantul ajungând apoi în poziția sa finală, adică în interiorul hipofizei, a fost descoperit apoi la mulți răpiți prin intermediul RMN-ului (Rezonanță Magnetică Nucleară), TAC (Tomografie Axială Computerizată) și uneori chiar și prin intermediul unor simple radiografii frontale și parietale.

Alte tipuri de implanturi au fost descoperite sub cicatricile pe care răpiții le au pe corp, dar fără să știe acest lucru la nivel conștient; totuși, în hipnoză, aceștia își amintesc mereu operația pe care au suferit-o, chiar dacă de multe ori nu știu să spună cu certitudine dacă în timpul operației li s-a extras sau li s-a introdus ceva în corp.

Derrel Sims a aprofundat în SUA cercetarea și cu ajutorul doctorului Leir și a celorlalți chirurghi, a extras din corpul mai multor răpiți, când a fost posibil, niște obiecte microscopice ciudate, dintre care unele, ce au fost studiate de cel puțin cinci universități americane, au scos la iveală un procent izotrop (elementele din care era făcut implantul) diferit de cel terestru, confirmând fără niciun fel de "dubiu logic" proveniența extraterestră. Definiția de "dubiu logic" arată că din punct de vedere tehnic nu există certitudine nici măcar pentru existența reală a Universului, despre care un anumit fizician spune că este de fapt o hologramă gigantică. În fața anumitor rezultate pot fi prezentate și alte explicații, dar acestea se dovedesc a fi mult mai puțin plauzibile față de soluția extraterestră.

Metoda "Lama lui Occam", conform căreia explicația cea mai simplă este și cea mai adevărată, nu poate fi utilizată doar de calomniatorii problemei ufologice pentru a-i nega existența.

Un exemplu: Cu ani în urmă, Sims a extras din degetul mare al unei femei de vârstă mijlocie un mic obiect metalic acoperit de o membrană din material chitinos, folosit probabil pentru a evita respingerea. Acel material avea un procent izotrop diferit de cel terestru prevăzut pentru acel eșantion, acest lucru fiind suficient pentru a-i confirma lui Sims natura extraterestră a obiectului găsit, care a fost confirmată și de rezultatele hipnozei regresive efectuate pe acea doamnă. Însă CISCOP a susținut că doamna, când se afla în hipnoză, ar fi inventat acea poveste cu implantul extraterestru din degetul mare și deriva din faptul că într-o zi, doamna, coborând din pat, ar fi călcat din greșeală pe o bucată de meteorit, care i-ar fi intrat în degetul mare. Astfel, se încerca, într-un mod absolut illogic, să se explice prezența de netăgăduit a izotropilor din expertiza lui Sims.

O altă dovadă fundamentală a existenței răpirilor este prezența unor martori oculari, care sunt fie persoane răpite, și ele la rândul lor împreună cu subiectul examinat prin intermediul hipnozei, fie observatori întâmplători care sunt capabili să facă relatări fidele, rămânând în exteriorul experienței, adică ceea ce răpitul povestește în hipnoză.

Se descoperă astfel (asta pentru a da un alt exemplu) că și Perez de Quellar, la vremea aceea secretar la Națiunile Unite, și escorta sa, în prezența altor zeci de persoane, au fost martori oculari în faimosul caz de răpire extraterestră al italo-americanului Linda Cortile, caz studiat de Hopkins și care s-a petrecut dimineața devreme, într-o cădere cu vederea spre Podul din Brooklyn, în New York.

Trebuie considerate a fi dovezi și cicatricile verificabile, interne și externe, răpitul povestind în hipnoză circumstanțele în care extraterestrii i le-au provocat, împotriva voinței sale. Anumite cicatrice au fost examinate de experți și rezultă a fi niște traume cutanate foarte particulare, a căror origine nu a putut fi explicată nici până în ziua de astăzi, decât apelând la "dubiul logic", adică considerând că tot ceea ce răpitul povestește este adevărat.

În acest context, este fundamental să facem cunoscut faptul că anumite răpite constituie obiectul unor fecundări artificiale din partea extraterestrilor, care introduc în corpul lor un ovul deja pregătit și fecundat de ei; acestea duc gestația timp de trei luni, în timpul unei alte răpiri fătul este extras din purtătoare (*carrier*) și introdus într-un cilindru făcut dintr-un material transparent, plin cu lichid, pentru a continua gestația în vitro. La relatarea acestui fapt, care se întâmplă în hipnoză regresivă și care este prezentat la fel de toate răpitele până în cele mai mici detalii, se adaugă suportul analizelor medicale, ecografii și tot ceea ce poate identifica în aceste femei sarcini, care nu sunt unele isterice, așa cum ar putea susține vreun dezinformant, ci niște dovezi adevărate și obiective de răpire extraterestră.

Și în acest caz, dovezile disponibile sunt zdrobitoare, dar, încă o dată, știința oficială interpelată în legătură cu acest aspect caracteristic răpirilor extraterestre, explică fenomenul în următorul fel (!):

"La aceste femei, apariția unei tumori la nivelul ovarelor mimează efectele gravidității pentru trei luni, apoi, tumoarea, care este de mărimea unui făt mic, se vindecă de la sine și dispare."

Răpitele care au fost sub îngrijirea mea și care au fost supuse unui implant de ovul, au format o placentă, ca apoi, după ce fătul a fost extras de extraterestri, să aibă și lactație. Unele dintre acestea aveau tuburile uterine legate chirurgical, altele luau anticoncepționale pentru a evita o sarcină și altele nu întreținuseră raporturi sexuale de foarte mult timp, dar la proba chimică reieșea că toate sunt gravide și toate, fie în hipnoză regresivă, fie prin tehnicile de Programare Neurolingvistică, povesteau experiențele lor cu extraterestrii.

În fața unei analize ecografice ciudate, efectuată unei femei însărcinate în trei luni (judecând după valorile sterolilor prezenți în analiza chimică), unde se pot distinge un lichid amniotic și o placentă care are în interior ceva foarte mic, auzindu-se chiar și un zgomot ritmic, asemănător cu cel al bătăilor cardiace umane, dar mai lent, ei bine, unsprezece medici au spus că sarcina era isterică și că bătăile cardiace erau ale unui făt care era pe moarte (într-o sarcină isterică nu există niciun făt! - n.a.) sau că este vorba despre contracții ritmice ale vaginului sărmanei nenorocite; trebuie reținut faptul că toate acestea se întâmplau în cea care este considerată, în domeniul academic, ca fiind cea mai bună clinică ginecologică italiană!

Pentru că deja colaborasem cu această femeie și în trecut, mi-a fost foarte ușor să prevăd cum aveau să decurgă lucrurile.

DAR ÎN ITALIA?

În Italia, primul care s-a ocupat serios de problema "Răpirilor Extraterestre" a fost subsemnatul, care, însărcinat de CUN (Centrul Ufologic Național) să facă o cercetare de acest fel pentru prima dată pe teritoriul nostru, s-a trezit cu cazul în mâini, de-acum destul de cunoscut, a lui Valerio Lonzi, un băiat din Genova, care a fost răpit într-o noapte în prezența altor martori, în timp ce se afla într-o tabără de cercetași în Reppia, în munții din Liguria.

Despre acest caz am scris și o carte de succes (*Gli ufo nella mente* - care s-a vândut în 26.000 de exemplare în două ediții succesive). A doua zi după publicarea cărții, CUN-ul, care îmi însărcinase investigația, a observat că textul era cu adevărat scandalos și contravenea politicii acelei organizații (private), cu toate că, înainte de publicare, toți membrii comitetului directiv primiseră câte o copie a cărții. Poate că nu au citit-o? Poate că au citit-o dar nu au înțeles-o? Sau poate că altcineva, din afara CUN-ului, nu era mulțumit că în Italia se abordează un anumit tip de subiecte?

Din investigarea cazului Lonzi, care a durat cel puțin doi ani și jumătate, a reieșit că și Italia confirma ceea ce ufologii americani denunțau de ani buni.

Extraterestrii se foloseau și de italieni!

Scrierea cărții m-a ajutat să învăț tehnicile hipnotice descrise de americani și chiar să le îmbunătățesc cu ajutorul doctorului Moretti din Genova, care se ocupase cu efectuarea hipnozelor.

Cartea trebuia să fie un fel de "momeală" pentru cei care, citind ceea ce a pățit Lonzi, s-ar fi recunoscut pe ei înșiși în acele întâmplări. Speram ca ei, odată ce au depășit bariera fricii, să mă contacteze, permițându-mi astfel să încep a doua parte a cercetării, care prevedea lărgirea experienței dobândite, extinzând-o la zeci de potențiali răpiți și verificarea, dacă aceștia se prezentau, similitudinilor verificabile din diferite cazuri de *abduction*.

În acest moment nu mai puteam lucra în CUN, unde cercetările mele, de altfel cerute tot de ei, nu erau văzute cu ochi buni, și am abandonat acea organizație, abandonând astfel și acea rețea de experți pe care o construisem pe teritoriul național și care ar fi trebuit să mă susțină în a doua parte a cercetării, care era și cea mai delicată. Cu toate acestea, orice rău are partea sa bună. Eliberat de orice cenzură și control am reorganizat toată operațiunea, și, împreună cu noii

colaboratori, am obținut în numai câțiva ani ceea ce nu aş obținut în decenii dacă aş fi lucrat în CUN.

S-a născut astfel a doua parte a proiectului *abduction*, care s-a încheiat în august 2002.

Această muncă a condus la concluzii sigure în legătură cu extraterestrii, cu identitățile lor, locurile lor de proveniență, nevoile lor, implicațiile istorice ale prezenței lor pe planeta noastră și, nu în ultimul rând, motivația răpirilor extraterestre.

Cantitatea de material extras, repetabilitatea experiențelor hipnotice efectuate, efectuate până acum în peste două sute de cazuri și probele colaterale obținute îmi permit să afirm, foarte clar și pentru prima dată în lume, fără să mă tem că aş greși, ce anume vor de la noi diversele grupuri de extraterestri care sunt pe Terra de mii de ani.

Rezultatele obținute, care vor fi prezentate sintetizat în continuare, m-au ajutat să înțeleg și de ce era atât de dificil de înțeles scopul acțiunilor extraterestre.

De ce, după ani de muncă, fie din partea mea cât și din partea colegilor străini, nu se ajungea la construirea unui tablou de ansamblu?

Pentru că extraterestrii căutau în noi ceva ce noi nu știam că avem!

Ceva ce, odată ieșit la lumină, permitea construirea unei imagini a omului foarte diferită de cea impusă astăzi de determinismul materialist à la Piero Angela.

REZULTATELE

Există cinci nivele de Interferență Extraterestră, dintre care, precedent cercetării mele, era cunoscut doar primul.

Primul nivel de Interferență Extraterestră descrie răpirea ca pe un fenomen invaziv, în care niște ființe, de obicei mici de statură și de culoare gri închis sau negre, uneori albastre, prelevă subiectul și îl conduc într-un mediu tehnologic, unde acesta este supus unor operații chirurgicale pe un fel de masă de operație; atât femeilor, cât și bărbaților le sunt implantate microcipuri de control.

Asta este tot ceea ce reiese foarte clar din expunerile diverșilor studioși americani.

În realitate, lucrurile sunt un pic mai complicate.

Există cel puțin doisprezece rase extraterestre care au conexiuni cu umanitatea și, chiar dacă utilizează tehnici diferite, până la urmă caută același lucru, așa cum se va vedea mai departe.

"RASELE" EXTRATERESTRE

Fiecare dintre aceste rase are la dispoziție ființe mitite, definite generic "Gri" sau **EBE** (*Entități Biologice Extraterestre*), așa cum reiese din anumite documente CIA (declasificate prin FIOA), care pot fi considerate un fel "cyborg", adică adevărați roboți biologici, obținuți prin clonare.

După cum am afirmat deja, există diverse tipuri de Gri, care sunt descrise în mod asemănător, dar care au caracteristici morfogenetice diferite, cum ar fi de exemplu culoarea pielii și înălțimea. Aceste ființe sunt descrise cu precizie în timpul hipnozei, în funcție de rasa extraterestră cu care au conexiuni.

Chiar de la primele ședințe de hipnoză a reieșit foarte clar că descrierile înfățișării extratereștrilor nu erau coerente dacă mergeam pe ipoteza conform căreia ar exista o singură rasă extraterestră - ori subiecții hipnotizați inventau descrieri în esență asemănătoare dar diferite în detalii, ori existau diferite tipuri de extratereștri, asemănătoare, dar nu identice.

Descrierile au fost examinate în cele mai mici amănunte, pentru a reuși să extragem din ele informații pe cât se poate de sigure. De exemplu, după o examinare încrucișată și atentă a mărturiilor și după studierea tipului de întrebări care ar fi indicat să fie puse răpiților în timpul hipnozei, ființele albastre care par a fi niște Gri mai înalți (150 cm în loc de 100 cm sau mai puțin de 100 cm) a reieșit că în realitate sunt negre. Responsabilă de culoarea albastră se pare că era iluminarea azurie din sala de operație în care răpiții noștri erau conduși de către aceste ființe. Pielea acestor "Gri înalți", care lucrează de obicei cu extratereștri sauroizi (vom discuta despre asta în continuare) și care lipsesc din celelalte contexte, în realitate este de culoare neagră, translucidă, și reflectă luminile ambientale, preluându-le coloritul (negru și azuriul combinate dau albastru).

Cinci dintre cele doisprezece rase extraterestre despre care se vorbește, apăreau cu o frecvență mai mare decât celelalte (poate că printre acestea se află și rasele permanente la care făcea referire colonelul Philip Corso în cartea sa, cu titlul "*După Roswell*").

În realitate, nu ar trebui să se vorbească despre rase, ci despre **grupuri de putere**.

Primul(I°) grup de putere

•Din acest grup fac parte ființe care par a fi mamifere, mai înalte decât noi (circa 2,40m), cu pielea albă, părul alb și lung, cu șase degete la mâini și cu ochii albaștri, dar cu pupilă verticală. Aceste ființe de obicei sunt îmbrăcate în alb și poartă la gât un medalion rotund, pe care este desenat un simbol triunghiular. Aceștia se pare că provin dintr-o parte a Universului care este caracterizată de

dimensiuni spațio-temporale diferite de ale noastre. Se pare că aceștia au un corp (masculin) care este identic pentru toți. Partea de Univers din care provin aceștia nu prevede existența unor corpuri fizice și ceea ce ni se prezintă nouă pare să fie un fel de "haină", făcută cu ajutorul unei mașinării, prin intermediul căreia această rasă poate intra în sistemul nostru dimensional, în care, în mod normal, legile fizicii și geometriei nu le permite să intre; adică folosesc aceste corpuri pentru a putea interacționa în mod fizic cu noi.

Al doilea(II°) grup de putere

- Din acest grup face parte alt tip de mamifere, care au părul deschis la culoare, de culoare portocalie/maro-roșcat (de multe ori sunt numiți **Orange**), sunt înalți cam de 2 m, ochii cu pupile verticale, craniu este alungit și se ascute progresiv în părți pornind de la frunte (ca prora unei nave), piele bronzată, au cinci degete la mâini și sunt îmbrăcați în niște costume mulate de culoare albastru-închis. Costumul este caracterizat de o stemă în forma a două triunghiuri încrucișate între ele, poziționată pe partea stângă a pieptului. Se pare că acești extraterestri provin din Constelația Taurului (din acest motiv îi vom mai numi și *Taurieni*), adesea sunt caracterizați ca fiind "frumoși" și printre ei sunt atât femele cât și masculi.

Este bine să precizăm că nu există aproape niciodată Interferențe Extraterestre în care răpitul să semnaleze prezența a două rase diferite în același timp - operațiunile sunt desfășurate de câte o rasă pe rând. Misiunile par diferite, dar obiectivul final se pare că este fructul unui proiect comun.

Se pare că acești Orange dețin harta genetică detaliată a umanității, sau se pare că știu să distingă ființele umane care sunt apte pentru răpiri de cele care sunt refuzate pe motivul că nu au acel "*ceva*" ce le trebuie lor. Deci, ei sunt cei care intervin "aparent" primii pe durata vieții unui răpit.

Al treilea(III°) grup de putere

- Și mai sus pe această scară ierarhică neoficială se pare că există ființe mult mai antice, foarte înalte, de obicei îmbrăcate în haine mulate de culoare închisă, despre care răpiții spun că nu i-au văzut niciodată în mod direct, dar pe care le percepeau ca aflându-se în spatele unui ecran (deci este dificil să stabilim înălțimea lor exactă, chiar dacă din anumite considerente, pe care nu le mai expunem în această lucrare din motive de spațiu, se poate estima că au în jur de 3 m).

Aceste ființe au ochii rotunzi și aproape albi, iar sub barbă au un fel de apendice, făcându-i să semene oarecum cu niște bărbați bărboși. Această excrescență este caracteristică doar masculilor. Femelele se pare că nu au așa ceva. În plus au și oasele scapulare foarte pronunțate și pentru cel care îi privește din față acestea par niște aripi strânse pe spate.

Uneori a fost observată în centrul frunții prezența a ceva ce pare a fi adevăratul lor ochi, foarte luminos (din acest motiv îi vom numi și "Monocluri"). Au trei degete plus unul opozabil. Degetele sunt subțiri și arcuite ca cele ale unei păsări. Monoclurile par să aibă puteri de telechinezie atunci când se deplasează și se pare că ei nu se află aici unde suntem noi, ci transmit mesajele lor altor extraterestri de departe, prin mijloace tehnologice.

Al patrulea(IV°) grup de putere

Din acest grup fac parte ființele de natură sauroidă (îi vom numi "Sauroizi", chiar dacă sunt identificați, în mod eronat, cu termenul de "Reptilienii" de către ufologia contemporană).

Se pare că există două tipuri de Sauroizi.

- Primul tip, și cel mai invaziv, este înalt de 2,80 m, are cinci degete la mâini și la picioare, iar pe antebraț, departe de mână are o unghie încovoiată care seamănă cu degetul pe care îl au pisicile pe labele posterioare, dar cu o structură chitinoasă foarte dură. Pielea, care pare a fi mereu umedă și translucidă, are culoarea verde-marou și văzută de aproape pare că este dotată și cu solzi, care, dacă sunt examinați cu atenție, se dovedesc a fi mult mai moi decât s-ar fi crezut.

Pielea devine în mod progresiv roșie în zona ventrală și la buricele degetelor - în acele zone pielea devine mai subțire și se poate vedea cum se scurge o limfă roșie, mai ales când extraterestrul se comportă într-un mod coleric.

Craniul, pe latura stângă și dreaptă, este caracterizat de prezența a două suprafețe ce seamănă cu două coarne rotunde și prea puțin proeminente, pe când în mijloc există o structură mai moale, sub care se vede cum pulsează limfa; această structură seamănă cu o coloană vertebrală în relief și străbate, în mod foarte evident, toată lungimea capului, a gâtului, a spatelui și a cozii groase. Coda groasă și îndesată este utilizată ca un al treilea punct de sprijin atunci când Sauroidul stă nemișcat pe cele două picioare scurte și îndesate ale sale. Degetele de la mâini și de la picioare sunt palmate.

Disponem de foarte puține informații anatomice în legătură cu limba, care însă se pare că este și ea îndesată și bifurcată.

Ochii au un fel de subpleopă (membrană oculară) care străbate ochiul pe diagonală, de jos în sus, dinspre nas în afară. Pupilele sunt verticale și irisul își schimbă culoarea de la galben - verde la roșu aprins, în funcție de starea de spirit.

Urechea externă este inexistentă, pe când urechea internă se poate închide la comandă.

În general este descris ca fiind un "dragon" sau un "crocodil în picioare", chiar dacă fața sau (sau botul?) este rotunjită ca cea a unui șarpe, cu buze subțiri și nări poziționate în fundul septului nazal, dar pe lateral, nu frontal ca ale noastre. Există mărturii despre "dragoni" de diferite dimensiuni, această caracteristică

depinzând de vârstă, adică aceștia continuă să crească mereu, fără a avea o limită maximă.

Este vorba de ființe amfibiene, neputându-se determina dacă există două sexe; aceștia sunt mereu descriși ca fiind permanent în compania unei alte specii, aceasta lăsând impresia că este supusă lor.

- Al doilea tip Sauroid este reprezentat de cei care nu au coadă, înalți de aproximativ 2 m, cu pielea translucidă, ochi rotunzi care oferă privirii o oarecare rigiditate (din acest motiv îi vom numi "Broaște"), dinți verticali, lungi și subțiri, care amintesc de cei ai balenelor. Pe cap au un fel de coarne mici, care de la depărtare dau impresia unei tunsori "periuță". Totuși, nu este vorba de păr, ci de niște excrescențe cornoase apropiate. Aceste ființe seamănă toate una cu cealaltă, făcând imposibilă identificarea diferențelor, chiar dacă se pot observa diferite diferențe de tip comportamental; au o uniformă asemănătoare cu cea a militarilor naziști din Ultimul Război Mondial. Nici în cazul acestora nu se poate determina dacă există două sexe.

Al cincilea(V^o) grup de putere

Din acesta fac parte ființe de tip insectoid, asemănătoare cu călugărița (din acest motiv o vom numi "Călugăriță"), de culoare verde, având un corp chitinos. Se deplasează mergând pe membrele posterioare. Membrele anterioare sunt ținute în așa fel încât dă impresia că extraterestrul s-ar ruga, ținând mâinile aproape unite; au două degete plus un deget diferit (care pare a fi opozabil). Gura este foarte mică, iar capul, cu niște ochi mari, închiși la culoare, este ținut adesea înclinat într-o parte. Nu se știe cu certitudine dacă mai au și alte membre mici între cele inferioare și cele superioare.

Mai există o altă rasă de ființe de tipul mamiferelor, despre care chiar trebuie să vorbim în această lucrare, pentru că rezultă că acestea nu sunt clone, ci sclavi (astfel îi definesc răpiții în timpul hipnozelor) care aparțin sauroizilor.

Este vorba despre ființe mici (pe care îi vom numi exact "Sclavi"), cu pielea foarte ridată, cu gâtul lung, mușchii care rotesc și înclină capul (echivalentul pentru mușchii noștri sternocleidomastoidieni) sunt foarte evidențiați, gura mică și cu buzele de mărimi diferite (buza superioară este cu mult mai mică decât cea inferioară), cu ochii întunecați și umezi.

Degetele de la mâini se pare că sunt cinci la fiecare mână.

Craniul, în formă de inimă, este tipic, dezvoltat în mod retrovers, dar prezintă o adâncitură în centrul frunții, care devine tot mai puțin pronunțată înspre partea posterioară a craniului (din acest motiv îi vom numi "Cap în formă de inimă").

Urechile sunt mici și un pic ascuțite în partea de sus.

Acești extraterestri se îmbracă cu haine care nu sunt mulate și au aproximativ 1,50 m; de multe ori au fost confundați cu cei "Gri" sau cu alte ființe care poartă pe cap un fel de glugă, numiți "Javas" și care după părerea mea există doar în literatura fantastică.

În jurul extraterestrilor descriși până acum apăreau și descrieri ale altor ființe, cu care, după o primă examinare eronată, se părea că răpiții au mai puțin de-a face.

Locul de onoare este atribuit celor pe care ufologia americană îi numește "Ființe de Lumină", care, după cum vom vedea, sunt cu totul altceva.

După aproximativ șaptesprezece ani de trudă am reușit să trasăm un fel de "bestiar cosmic", acum fiind necesar să reconstituim acțiunile membrilor componenți ai acestui bestiar, pentru a înțelege de ce se află ei aici.

AL DOILEA NIVEL DE INTERFERENȚĂ EXTRATERESTRĂ

În această lucrare nu vor fi descrise contextele și mediile hipnotice care ne-au permis să ajungem la concluziile expuse și nici nu vor fi oferite explicații tehnice, pentru că ar trebui să scriu câteva cărți. Mă voi limita doar să expun concluziile la care am ajuns în urma investigațiilor.

Aceste lucruri fiind spuse, era foarte clar că mamiferele aveau o problemă pe care noi o puteam rezolva - ***căutau imortalitatea!***

Fiind convins că imortalitatea ar deveni plictisitoare pe termen lung, sunt conștient că nu toți gândesc la fel ca mine. Dorința extraterestrilor de a nu abandona niciodată această viață și determinarea de care au dat dovadă în a-și urma scopul, m-au lăsat destul de perplex în ceea ce privește gradul lor de maturitate intelectuală, dar am continuat cu cercetările - poate că mă înșelam.

În hipnoză, răpiții care intraseră în contact cu aceste ființe susțineau în mod unanim că extraterestrii trăiau "*prin intermediul nostru, prin intermediul minții noastre...*"

În acest tip de răpiți exista o puternică dihotomie cerebrală, pe care un psihiatru de doi bani ar fi interpretat-o foarte ușor ca schizofrenie acută; cu toate acestea, analiza profundă a personalității subiecților arăta că aceștia sunt perfect întregi al minte. Aceștia se simțeau adesea diferiți, de parcă n-ar fi fost de pe această lume, având *flash-back*-uri în care își aminteau scene din vieți trecute și imagini în care acționau într-un context extraterestru, ca și cum ei însuși ar fi fost extraterestri.

A fost imediat clar că în mintea lor exista o zonă de memorie cu acces interzis, în care erau ascunse anumite amintiri care erau niște scene de viață ale

unui extraterestru. S-a născut astfel ipoteza că ceea ce rezulta din alte hipnoze era adevărat, adică faptul că extraterestrii utilizau creierul răpiților pe post de spațiu de depozitare pentru amintirile lor (în termeni informatici ar fi un fel de sistem de *back-up*).

Conform unei astfel de ipoteze extraterestrii în cauză caută imortalitatea, pe care în realitate nu o pot dobândi, pentru că, chiar dacă sunt mult mai longevivi decât noi, mor și ei până la urmă. Însă pot să-și salveze amintirile, așezând în creierul unui copil terestru toată experiența de viață (până în acel moment) a unuia dintre ei, care după aceea poate și să moară.

Copilul, odată cu trecerea timpului, va deveni adult și din când în când creierul său îi va arăta semne ale celeilalte personalități, creându-le o mulțime de probleme existențiale.

Memoria extraterestră oricum rămâne inaccesibilă, dar poate fi accesată doar cu ajutorul unei proceduri-cheie (asemănătoare cu parola unui computer).

Înainte de moartea răpitului utilizat pentru *back-up*, extraterestri se întorc și copiază, dacă este necesar, tot conținutul memoriei sale în creierul unui extraterestru nou-născut.

Astfel acesta dispune imediat de memoria predecesorului său, cât și de cea a oaspetelui terestru, devenind astfel una cu el.

În acest fel personalitatea sa supraviețuiește, chiar dacă corpul moare, obținându-se astfel un surogat al imortalității. Extraterestrul nou-născut nu trebuie să mai facă experiență luând de la capăt tot drumul de formare, iar în final, ca să dăm un exemplu, un extraterestru (sau mai bine spus personalitatea sa) în vârstă de 30.000 de ani va fi alcătuită din amintirile a șase extraterestri în vârstă de 5.000 de ani fiecare, plus un număr ridicat de memorii terestre utilizate pentru *back-up*.

Rezultatul aplicării ideii abia descrise este o singură personalitate în evoluție, care utilizează succesiv foarte multe corpuri - un fel de pseudo-imortalitate care le permite extraterestrilor să-și conserve toate caracteristicile fundamentale ale condiției lor originale.

S-a constatat că creierul uman este preferat de extraterestri pe post de spațiu de depozitare pentru memoriile lor. Răpiților chiar li se repetă cu insistență în timpul răpirilor "*...creierul vostru este o casă perfectă - mașinăriile se strică, dar creierele umane nu...*"

Iată deci de înseamnă afirmația "*Noi trăim prin intermediul creierului vostru!...*"

Aplicarea unor șiretlicuri hipnotice a permis găsirea procedurii-cheie pentru accesarea memoriilor ascunse în creierul răpiților, punând astfel la dispoziția noastră un întreg bagaj de informații despre extraterestri, inclusiv despre limba lor.

Procedura este verificată și reproductibilă în laborator pe orice răpit.

Studiul fonemelor extraterestre este în desfășurare în momentul de față, dar despre asta se va vorbi cu altă ocazie.

Descoperirea procedurii-cheie este fără nici un dubiu o descoperire foarte importantă.

Pentru a o confirma am decis să verific dacă creierul nostru, comportându-se ca o memorie ce nu poate fi ștearsă (o adevărată ROM - *Read Only Memory*), în zona de memorie cu acces interzis a unui răpit ar exista și urme ale memoriilor "purtătorilor" (*carrier*), adică amintiri din viețile celor care "transportaseră" memoria extraterestră în trecut. În creierul răpiților ar trebui să fie memoria unui singur extraterestru, compusă din mai multe fragmente secvențiale, și pe lângă aceasta ar trebui să fie și memoriile tuturor celor de care s-au folosit extraterestrii pentru *back-up*. Este de prisos să descriem satisfacția pe care ne-a oferit-o confirmarea acestei ipoteze.

Munca lui Weiss, psihiatrul american care cu ajutorul hipnozei stimula amintirile vieților trecute, ar trebui deci reinterpretată? Reîncarnarea nu există și este vorba doar niște amintiri care în realitate nu ne aparțin, ci sunt ale unor persoane care au trăit precedent, purtând cu sine povara suplimentară a unei memorii extraterestre?

Apoi a devenit clar că lucrurile sunt încă și mai complexe - în realitate, alți extraterestri merg mult mai departe decât *back-up*-ul memoriei.

AL TREILEA NIVEL DE INTERFERȚĂ EXTRATERESTRĂ

În răpiții pe care i-am examinat am găsit memorii extraterestre aparținând Sauroizilor sau Insectoizilor. De ce oare?

Creierul unei reptile sau a unei insecte este compatibil cu cel uman?

Probabil că răspunsul corect este următorul:

O memorie extraterestră Insectoidă s-a exprimat în hipnoză astfel:

"Creierul vostru este mai mare decât al nostru, dar noi îl folosim pe tot. Spațiul pe care voi nu-l utilizați este utilizat de noi. Dinadins v-am creat așa și în ADN-ul vostru există fie ADN-ul nostru, fie cel al Sauroizilor. Din acest motiv suntem destul de compatibili."

Însă în hipnoză regresivă ieșeau la iveală, atât în mediu sauroid, cât și în cel insectoid, relatări care aveau cu totul altă greutate.

La început m-am întrebat ce s-ar fi întâmplat dacă răpitul utilizat pentru *back-up* ar fi suferit un accident și ar fi murit pe loc - extraterestrii ar fi pierdut mii de ani de informații și odată cu acestea ar fi pierdut și pe unul dintre ei. Nu-și puteau permite așa ceva!

Noi ce am fi făcut în locul lor?

Ceea ce ar fi fost evident de făcut - o copie a creierului răpitului. Totuși, pentru a-l conserva cu o eficiență ridicată, ar fi trebuit să copiem tot corpul.

Corpul nu are o utilitate prea mare, dar este necesar pentru a ține viu creierul, care în interior conține prețiosul conținut de informații despre viața extraterestră.

În timpul hipnozelor regresive apărea uneori descrierea "camerei de rezonanță", a "camerei matrioșcelor", a "camerei cu cilindru metalic", toate acestea fiind descrieri ale diferiților răpiți, adoptate pentru a descrie aceeași situație, adică faptul că sunt introduși într-un cilindru metalic din care, prin intermediul unui hublou lateral, puteau asista la formarea în timp real a unui corp identic cu al lor, într-un alt cilindru vertical și transparent, poziționat în aceeași cameră - o adevărată "fotocopie" a răpitului, care conține și toate informațiile conținute în creierul său.

Persoana în cauză, în fața unei asemenea imagini, își pierde propria identitate, suferind apoi crize psihice destul de greu de suportat. Părea evident că unul dintre cele două corpuri era conservat de către extratereștri "în frigider" am putea spune, la loc sigur și reprezenta *back-up*-ul de rezervă, pe când celălalt era readus în habitatul său natural.

Toate aceste operațiuni erau efectuate într-un mediu subteran terestru, în prezența unor militari, și aceștia tereștri! (răspunsurile pe care le am eu la dispoziție despre motivele pentru care se întâmplă asta sunt cu totul exhaustive, dar nu este cazul să le discutăm în această lucrare).

În această etapă a cercetărilor întrebarea cea mai importantă era următoarea: "Dar ce aduc înapoi, copia sau originalul?"

Noi am fi ținut originalul. Dar extratereștri?

Memoriile copiei și ale originalului bineînțeles că erau identice și nu exista o modalitate de a găsi o diferență care să poată arăta care ar putea fi soluția la această problemă.

Dar se părea că extratereștrii aveau un punct slab în ceea ce privește procedura - cilindrul în care îl introduceau pe sărmanul nefericit era (conform primelor descrieri) orizontal, pe când cel în care se forma copia era vertical, deci, dacă răpitul aflat în hipnoză își amintea că a ieșit din același cilindru în care a intrat, era originalul; dacă își amintea că a ieșit din cilindrul vertical, era vorba despre copie. Răpitul părea că-și amintește că a ieșit din cilindrul în care nu intrase, deci dădea impresia că este o copie!

Dar aceasta era o greșeală! De fapt, am descoperit că existau patru camere cu cilindri, fiecare având un scop precis, dar în hipnoză anumite amintiri se confundau și se amestecau; vom vedea în continuare din ce cauză.

În realitate se întorcea mereu originalul, după cum au demonstrat hipnozele mai profunde de mai târziu.

AL PATRULEA NIVEL DE INTERFERENȚĂ EXTRATERESTRĂ

În timpul etapei de copiere a corpului răpitului, practică de extraterestri, se întâmpla ceva foarte ciudat. Răpitul descria o senzație - un fel de vibrație care îi străbătea tot corpul; în cilindrul metalic era foarte multă lumină, iar apoi ceva se desprindea și vibra în aer.

Apoi răpitul descria scena de sus și vedea ambii cilindri, pe cel metalic și altul transparent, dar ambii în poziție verticală, în primul aflându-se originalul iar în al doilea aflându-se altceva.

Ce era această a treia poziționare vizuală?

La prima vedere acest lucru părea imposibil, chiar și fără să intru în detalii inutile despre caracterul verosimil și autenticitatea tehnicilor hipnotice, atunci când acestea sunt aplicate cu măiestrie.

De aici nevoia de a dezvolta un set de întrebări de control, pentru a înțelege cine răspundea în realitate:

- Extraterestrul cu memoria sa?
- Copia?
- Originalul?
- Una dintre memoriile "transportatorilor"?

Setul de întrebări era compus din întrebări foarte simple, de tipul:

Cum te numești?

Câți ani ai?

Ce zi este astăzi?

Privește-ți mâinile și descrie-le!

Dar răspunsurile erau terifiante!

Întrebare: "Privești în jos?"

Răspuns: "...Nu."

Întrebare: "Atunci cum poți vedea ce se întâmplă jos?"

Răspuns: "...Nu privesc în jos. Privesc peste tot în același timp..."

Întrebare: "Privește-ți mâinile!"

Răspuns: "...Nu am corp" (perplexitate)

Întrebare: "Cum te numești?"

Răspuns: "...*Noi nu avem nume...*"

Întrebare: "Câți ani ai?"

Răspuns: "...*Ce înseamnă asta?...*"

Întrebare: "De cât timp ești?"

Răspuns: "...*Dintotdeauna...*"

Astfel, ieșea la iveală existența unor ființe care se defineau ca fiind "*matrice de puncte de lumină*", care trăiau "*între un timp și altul*" și care se autodefineau cu termenul de "*Suflet*" al ființelor umane!

Acel lucru pe care, dacă îl ai, îți conferă **VIATA ETERNĂ!**

Exact acel lucru pe care îl căutau extraterestrii... Acum totul era clar.

Analiza atentă a acestor evenimente mă făcea să înțeleg, pe parcursul unui an de zile, că extraterestrii încercau să captureze *matricea noastră de puncte de lumină* și încercau să o utilizeze pentru scopurile lor.

TERIBIL! Dar, cel puțin, după o primă analiză, din fericire, se părea că aceștia nu reușiseră să facă asta "în mod stabil" sau "pentru o perioadă lungă de timp" din cauza unei incompatibilități de tip bioenergetic între ei și Sufletul nostru. Sufletul era perfect conștient de aceste tentative și nu-i plăcea deloc această situație, dar nu putea, sau nu vroia să facă ceva pentru a-i opri.

Apărea în hipnoză descrierea unor câmpuri de forță ciudate, care transportau Sufletul în corpul unui extraterestru, dar uniunea dura foarte puțin, apoi se producea dezlipirea totală și ireversibilă, urmată de frustrarea relativă a extraterestrului, care nu reușise, încă o dată, să se lege permanent la *matricea de puncte de lumină*, devenind astfel una cu aceasta.

În ADN-ul nostru există ceva ce ne face compatibili cu Sufletul nostru, așa cum afirmă mințile extraterestre introduse în creierele răpiților pe care le-am interogat în acest scop. Până la urmă este vorba doar de a cere minților extraterestre, activate cu ajutorul parolei potrivite (*password*), conținutul memoriei lor.

E ca și cum ai privi, fără să te faci văzut, cărțile secrete ale extraterestrilor.

Compatibilitatea ADN-ului nostru cu Sufletul clarifică de ce extraterestri încearcă prin experimente genetice să utilizeze ADN-ul nostru - este evident că încearcă să-și modifice ADN-ul lor, pentru a-l face asemănător cu al nostru, adică compatibil cu acel lucru care de obicei este numit "Suflet".

Sufletul, interogat despre cum stau lucrurile, afirma foarte clar: răpiții, pe lângă alte premise, au Sufletul, pe care alte ființe umane nu-l au.

În plus, nu toate ființele umane au "acel lucru", ci doar o mică parte dintre aceștia! (circa 20 - 25%)

Până la urmă se descoperea că Sufletul, odată extras din original, nefiind compatibil cu corpul extraterestrilor, era introdus pentru câteva secunde în copia răpitului, care se afla în cilindrul vertical, ca apoi să fie iar reintrodus în corpul original, unicul cu care este cu adevărat compatibil pentru o perioadă lungă de timp.

Așadar, răpitul nu era lipsit decât pentru câteva clipe, și din când în când, de esența sa sufletească.

"Sufletul nu se poate copia." spun *matricele de puncte de lumină* interogate de mine în hipnoză.

"Extraterestrii știu asta și încearcă să le folosească pe ale voastre, dar trebuie să-și modifice ADN-ul dacă vor să le lege pentru totdeauna de corpurile lor."

Din acest motiv extraterestrii fac experimente genetice pe rasa umană - doar pentru a crea o rasă "punte" între ei și noi, o rasă care aibă acea parte de AND capabilă să se lege de Sufletul uman.

Atunci și numai atunci vor putea smulge Sufletele locuitorilor acestei planete, și poate și a altor planete, punând astfel mâna pe ele pentru totdeauna.

Acesta este adevăratul plan al extraterestrilor.

Toți răpiții spuneau aceleași lucruri, identice, fără nicio excepție!

Acum putem să le spunem și lor adevărul (răpiților n.t).

Iată care era secretul Copacului Vieții din *Cabala* ebraică, a construirii copiei faraonilor egipteni, a lui *Kundalini* indiană și a căutării așa-zisului *Graal*, idee preluată de mai multe secte, mai mult sau mai puțin secrete.

Totul devenea foarte simplu – ceva din interiorul ADN-ului nostru era reședința vieții eterne, iar extraterestrii, dornici să ajungă la ea, o căutau în noi, iar noi nici măcar nu știam că așa ceva poate să existe.

Copacul Vieții din miticul Paradis Terestru, simbolizat de multe hieroglife din lanurile de grâu englezești - iată ce căutau extraterestrii în unii (doar unii) dintre noi!

AL CINCILEA NIVEL DE INTERFERENȚĂ EXTRATERESTRĂ

Dar încă lipsea o za din lanț - egiptenii antici chiar descriau existența Corpului fizic, a Minții și a Sufletului, dar și pe cea a Spiritului.

Nu se știa despre ce este vorba.

Pentru a scurta povestea, evitând complicații inutile în această lucrare: din mințile răpiților ieșeau la iveală în hipnoză urme de amintiri ale unor vieți trecute aparținând unor ființe extraterestre cu totul diferite de noi - Ființele de lumină - cu

totul diferite de noi, ființe care, chiar dacă sunt foarte longevive, sunt mortale, pentru că, din câte am aflat, **din toată creația, doar Creatorul și o parte din ființele umane au Suflet.**

Aceste Ființe de Lumină probabil că sunt cele pe care cultura noastră mitologică le definește ca fiind "spirite imortale" și care i-ar controla pe extraterestrii responsabili cu fenomenul de răpiri extraterestre, care, la rândul lor, i-ar controla pe cyborgii Gri, care ar controla întreaga umanitate.

Ființele de Lumină erau structurate în mod asemănător cu ceea ce noi am numi "Spirit", care, după cum vom vedea în continuare, se diferențiază substanțial de ceea ce eu definesc ca fiind Suflet.

Reiese de aici că există diferite tipuri de ființe umane:

1. **Corp cu Minte**
2. **Corp cu Minte și Suflet**
3. **Corp cu Minte și Spirit, fără Suflet**
4. **Corp cu Minte, Spirit și Suflet.**

Devin astfel comprehensibile diferitele fenomene pe care Biserica le descrie ca fiind "posesiuni demonice", care ar avea loc atunci când o persoană nu acceptă prezența, în interiorul său, a unei "Ființe de Lumină" - un parazit negativ.

Poate că aveam de-a face cu entități mai pozitive, care trăiesc în simbioză cu Sufletul proprietarului?

Sau poate că Ființa de Lumină preferea să staționeze în corpurile persoanelor dotate cu Suflet pentru că astfel putea să exploateze "energia" Sufletului pentru a nu îmbătrâni, având în vedere că *matricea de puncte de lumină* era lipsită de dimensiune temporală și din acest motiv fiind eternă?

Da! Chiar așa era!

Toate aceste ființe vor Sufletul, pentru că sunt toate muritoare și vin să-l caute în unicul loc din Univers unde, după câte se pare acesta există.

Aveam o cheie de lectură clară, care dădea impresia că explică tot și asta se întâmpla pentru prima dată în istoria cercetării acestor fenomene.

Această explicație avea calitatea de a pune de acord fizica, metafizica, ezoterismul și istoria planetei noastre.

CAMERE ȘI CILINDRI

La începutul investigației am fost condus de multe ori pe drumuri greșite, pentru că răpiții introduși în hipnoză profundă își aminteau mereu o cameră cu cilindri, în care erau manipulate ființe umane. Confuzia lua naștere din faptul că cel

hipnotizat uneori tindea să lege amintiri care nu mereu erau succesive, doar pentru că anumite componente ale amintirii aveau lucruri în comun. De exemplu, dacă un răpit este dus o dată într-o cameră cu doi cilindri verticali și altă dată suferă o răpire în care este dus într-o cameră cu un cilindru vertical și unul orizontal, este posibil ca cele două amintiri să se amestece, creând astfel confuzie și limitând posibilitatea de a reconstrui evenimentul în complexitatea sa spațio-temporală.

Am reușit să rezolvăm această problemă doar datorită numărului ridicat de mărturii, care ne-au permis să corectăm și să înțelegem anumite aspecte nefuncționale (nefuncționale doar în aparență) a trăirilor readuse la viață în hipnoză.

Camerele

Nivelul actual de informații pe care le deținem ne permite să afirmăm că există patru camere cu cilindri, diferite din punct de vedere al formei și materialelor utilizate, care sunt utilizate la efectuarea a patru operațiuni diferite.

1. **Camera cu doi cilindri verticali transparenti și alăturați.** Acești cilindri sunt conectați în partea de sus printr-un fel de tuburi. Aceasta este camera de formare a copiei răpitului. Într-un cilindru vertical și transparent este introdus originalul, pe când în al doilea cilindru este conținut un material fără formă. La sfârșitul procedurii și în al doilea cilindru există o ființă umană, identică cu prima, dar fără inele, piercinguri și alte detalii neorganice, care se pare că nu sunt copiate. În acest context, Conștiința originalului trece în cilindrul copiei, în care staționează pentru câteva secunde. Apoi se întoarce în cilindrul în care se află originalul.

2. **Camera cu diferite perechi de cilindri, unul transparent vertical, iar celălalt metalic și orizontal.** În acest ultim cilindru se intră printr-o parte, ca într-un aparat pentru TAC (Tomografie Axială Computerizată). Cei doi cilindri sunt poziționați unul lângă altul. Răpitul (originalul) este introdus în cilindrul orizontal, pe când în cel vertical se află un extraterestru, tipologia acestuia variind - de la Sauroid la Orange, etc. Aparatul folosește la transportarea memoriei extraterestrului în creierul răpitului. În realitate, cei care sunt copiați și transportați în creierul răpitului sunt Spiritul și Minte extraterestrului, pe când Corpul extraterestrului rămâne gol în cilindrul său. Un detaliu interesant este acela că cei doi cilindri sunt fixați pe sol și par să fie conectați unul cu celălalt prin intermediul unor tuburi care trec pe sub podea. De fapt, în această cameră este creată în Minte răpitului MEA, adică *Memoria Extraterestră Activă*, care va fi descrisă în continuare.

3. **Camera cu niște perechi de cilindri dispuși ca în camera precedentă.** În acest caz cilindri verticali sunt pe roți și pot fi transportați și în altă parte. În

cilindrul vertical se intră mereu prin partea de sus, iar în cel orizontal și transparent (numit uneori și "cadă") se intră prin glisare orizontală, ca și cum ar fi un sertar lung. Cel care se află în cilindru, atât în cel vertical cât și în cel orizontal, este scufundat într-un lichid cu niște caracteristici electrice foarte particulare. Cineva l-a descris ca fiind un fel de lichid superconductor, format din milioane de contacte electrice. Cilindrul orizontal conține întotdeauna răpitul original, pe când în cel vertical se află copia. Copia este prelevată dintr-un fel de "arhivă a copiilor" și este adusă în cameră împingând cilindrul cu roți în care se află. Această cameră este camera *back-up*-ului (BU) memoriei copiei, dar și cea în care Sufletul este scos din original, împreună cu Minte și Spiritul răpitolui, fiind apoi introduse în copie (care se află în cilindrul vertical) pentru a-i reanima potențialul. Este vorba despre un fel de descărcare de curent electric, care încarcă "bateriile" copiei, care astfel poate trăi pentru o perioadă lungă de timp, fără să se dezintegreze.

4. **Camera cu doi cilindri verticali, făcuți din materiale diferite.** În primul cilindru, mai mic și transparent, este introdus un exemplar dintr-o specie extraterestră, în timp ce în al doilea cilindru, mai masiv și făcut dintr-un material care nu este transparent, de culoare neagră și cu caracteristici metalice, este introdus printr-o deschidere laterală un răpitol în versiune originală. Acest ultim cilindru masiv este înconjurat de fum alb, ceea ce amintește despre răcirea cu heliu lichid. Răpitolul, odată introdus în cilindrul opac, începe să perceapă o puternică presiune în plexul solar, concomitent cu o puternică senzație de vibrație în tot corpul, și aceasta pornind din plexul solar. Este vorba despre un efect datorat rotației rapide a pereților cilindrului metalic, rotație care își mărește viteza în timp, până ajunge la punctul maxim. Răpitolii își amintesc că mașinăria produce un zgomot foarte puternic. Odată atinsă viteza (frecvența) corectă, Sufletul răpitolui se desprinde singur și este direcționat în celălalt cilindru, unde se află extraterestrul, printr-o metodă încă neidentificată (câmp de forțe?). Sufletul intră astfel singur în corpul extraterestrului, fără Minte și Spirit, și îl regenerează pe acesta, oferindu-i posibilitatea să trăiască mai mult timp. La sfârșitul operațiunii, care în realitate durează foarte puțin, Sufletul se întoarce în răpitol, cilindrul său oprindu-se încet din rotire. Apoi răpitolul este extras din cilindru, acesta fiind foarte confuz și aflându-se într-o stare de oboseală extremă.

5. Mai există și o a cincea cameră cu cilindri, numită *nursery*, unde se află ființe vii mici, antropomorfe, care își completează ciclul de gestație odată ieșiți din uterul purtătoarei terestre după o perioadă de gestație de circa trei luni. Această cameră este caracterizată de prezența multor cilindri, în interiorul cărora extraterestrul de diferite tipuri sunt grupați și selecționați. Și lichidul în care se află are o culoare diferită, în funcție de tipul de extraterestru care se află în interior. Acești cilindri nu sunt verticali, ci ușor înclinați într-o parte și cu mult mai mici

decât cele în care se află adulții. Corpurile din interiorul cilindrilor sunt legate cu niște fire subțiri, sonde sau alte lucruri care ajută la monitorizare.

A ieșit la iveală faptul că femeile terestre sunt utilizate ca mame-surogat pentru un ovul extraterestru, care le este implantat și care după trei luni de gestație este transferat, pentru dezvoltarea sa finală, într-un uter artificial - cilindrul înclinat. Recent, un medic englez a afirmat că a realizat un cilindru asemănător pentru scopuri asemănătoare - cine știe de unde i-a venit această idee?

Cilindri

Pe parcursul studiului fenomenelor de *abduction* am primit multe descrieri despre locații de tip tehnologic, unde extraterestrii, uneori singuri, uneori însoțiți de militari tereștri, îi conduceau pe răpiți.

În acele locații se întâmplau lucruri ciudate, care la început nici nu puteau fi descrise, pentru că răpiții raportau în mod foarte confuz detaliile acestor locații. Bineînțeles, exista un motiv pentru această confuzie, ba chiar mai multe motive îl determinau pe răpit să ofere o descriere foarte confuză a acestor medii.

Primul motiv era faptul că răpitul, de obicei, era introdus în locație într-o stare de percepție puternic alterată, ca și cum ar fi fost drogat. În hipnoză, răpitul descria lucrurile cum le percepușe, adică în mod distorsionat.

O altă cauză pentru alterarea puternică a amintirilor era segmentarea (*chunking*) amintirilor în sine. *Chunking* este un termen împrumutat din Programarea Neurolingvistică și înseamnă *tăietură netedă*. Uneori, răpitul tăia brusc "pelicula" care conținea amintirea unei trăiri și o lipea la altă bucată de "peliculă" care conținea o amintire asemănătoare a trăirii, care aparținea unui episod diferit, dar caracterizat de evenimente asemănătoare sau chiar identice. Odată unite cele două porțiuni (*quenching*) într-o amintire finală unică, anumite detalii rezultau a fi identice înainte și după "lipire", pe când altele erau caracterizate doar de porțiunea care aparținea alteia - două experiențe similare pentru un singur film de amintiri. Din reconstituirile hipnotice rezulta foarte clar că răpitul ajungea de mai multe ori pe parcursul vieții sale în așa-numita "cameră cu cilindri", aceasta fiind descrisă în mod confuz și din această cauză.

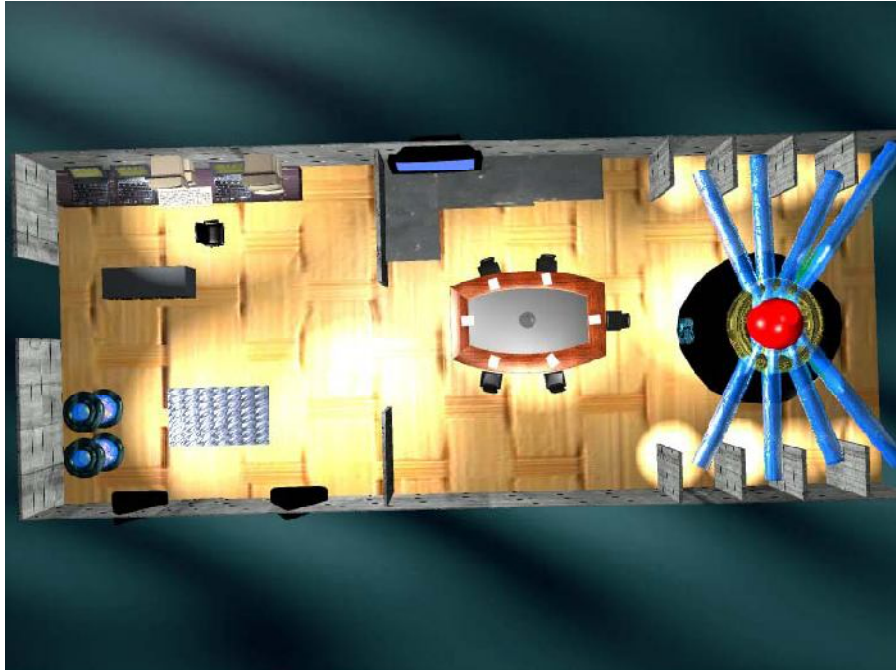
Apoi existau diferite camere cu cilindri, în care răpitul era supus unor proceduri diferite, și acesta fiind o motivație în plus pentru imensa confuzie.

Mai exista încă un motiv serios ce-l determina pe răpit să vadă mediul ambient diferit de cum era în realitate, în realitate existând trei puncte de vedere asupra locației: unul corespunzând descrierii datorate percepției normale, altul produs de caracteristicile pe care le avea Sufletul când era desprins de corp, iar al treilea aparținea extraterestrului în corpul cărui era introdus Sufletul pentru a-l regenera. Există chiar și un al patrulea punct de vedere - cel al copiei răpitului, poziționată în mod diferit față de ceilalți trei subiecți. Memoria răpitului

înmagazina simultan date relative, provenite din mai multe puncte de vedere, toate caracterizate de o percepție diferită a realității. Sufletul descria lucrurile de sus, în timp ce răpitul se afla în interiorul unui cilindru sau în afara lui, în altul aflându-se copia sau un extraterestru care aștepta regenerarea sau *back-up*-ul memoriei sale. Trebuie precizat că extraterestru are un aparat vizual diferit de al nostru și vede lucrurile în mod diferit, prin culori care sunt diferite de cele cu care suntem noi obișnuiți. Iar unii extraterestri, cum ar fi Insectoizii, au un aparat vizual care se pare că funcționează ca un detector de raze ultraviolete sau raze X în culori. Uneori subiectul vede camera în galben și negru, ca și cum n-ar putea percepe culoarea roșie sau albastru-violet. Acest lucru ne face să ne gândim la o vedere monocromatică (asta este valabil pentru Călugăriță). Uneori mediul înconjurător este descris utilizând doar tonuri de gri (vedere în alb și negru). Însă se pare că amintirea în alb-negru poate fi produsă de izolarea, în timpul activării amintirii, a acelei părți din creier care este predispusă la emotivitate, ceea ce împiedică și percepția culorilor. Uneori răpitul descrie fără emotivitate scene teribile, văzute în timpul răpirii, dar noi știm că asta nu este posibil în ceea ce privește o experiență care a fost trăită în mod real - poți descrie fără emoții doar experiențe care nu s-au întâmplat în mod real. De fapt, sunt prezente alte canale ceneestezice care atestă realitatea experienței, deci, lipsa de culoare în anumite scene poate fi imputată unui tip de manipulare pe care extraterestru o produce în scoarța cerebrală a răpitolui, pentru a-l determina să trăiască experiența fără stres - în practică, extraterestru "desprinde contactele", decerebrând local răpitul. Dacă decerebrarea nu este totală, dar implică zona creierului responsabilă de percepția culorilor, rezultatul va fi vederea în alb-negru. Aceste cazuri sunt destul de rare, dar oricum este interesant pentru a explica capacitatea anormală de percepție a răpitolui și pentru a putea teoretiza o motivație de tip fiziologic. Decerebrarea se pare că nu este provocată din dorința extraterestruului de a nu provoca suferință răpitolui, ci din necesitatea de a evita ca organismul său să sufere traume neurovegetative care să-i determine să secrete endorfine capabile să blocheze îndeplinirea scopurilor răpirii. Răpitul, speriat, dar mai ales înfuriat în prima fază a răpirii, ar tinde să nu urmeze ordinele mentale ale extraterestrilor.

Deci, cum se poate obține o descriere suficient de exactă a "camerelor cu cilindri"? Foarte simplu! Era suficient să pui două sute de persoane diferite să-ți povestească acest lucru, luând în calcul doar detaliile identice. Este vorba de a aplica pe amintirilor răpiților o tehnică de ștergere a zgomotelor utilizată în telecomunicații. Fiecare amintire reprezintă o măsură (eșantion) și toate măsurile efectuate sunt suprapuse între ele, întărindu-le pe cele identice și atenuându-le pe cele diferite. Astfel, după ani de muncă, devenea posibil să se producă o imagine cât de cât fiabilă a unei prime "camere cu cilindri". După cum s-a văzut, camerele cu cilindri sunt patru și toate sunt diferite una față de alta, dar două sunt învecinate.

Iată cum sunt văzute de sus:

Imaginile "camerelor cu cilindri" au fost obținute utilizând o planimetrie de bază, desenată de un răpit care este de profesie geometrist, fiind obișnuit să facă planmetrii fiabile chiar și în urma unei simple observări a unor ambiente.

Confruntând descrierile sale cu cele ale altor răpiți a fost posibil să se reconstituie parțial și decorurile.

În mod sigur culorile unor materiale nu sunt exacte și nu au fost reproduse cu gradul de reflexie corect, iar pe lângă asta există incertitudini și asupra altor detalii, dar aceste imagini îi ajută pe răpiți să facă reconstituiri mai adecvate.

Prima "cameră cu cilindri"

Va fi numită "prima cameră cu cilindri" cea în care se intră prima dată.

În ea există doi cilindri din material transparent, poziționați vertical pe dreapta a celui care intră în cameră, în fața unei mese metalice cu suprafața aspră.

Masa ar putea fi și un recipient orizontal, așezat în fața celor două cilindre verticale (acest detaliu nu este încă foarte clar). Pe stânga celui care intră în cameră este o "zonă - computer", sau ceva care seamănă cu nișe computere. Mai este și o piesă de mobilier care seamănă cu un dulap pentru documente și un scaun. Pereții par a fi făcuți din ciment armat.

Se pot face imediat anumite aprecieri:

a) Dacă există un scaun, înseamnă că este și un umanoid care stă așezat pe el.

b) Ideea de a poziționa scaunul în zona-computer este corectă și confirmă prezența unor mașinării care trebuie monitorizate de către un operator umanoid.

c) Prezența a doi cilindri verticali este descrisă în timpul efectuării copiei răpitului și din descrieri reiese că prima dată este făcută copia și abia apoi se detașează Sufletul, în a doua cameră și utilizând un aparat diferit.

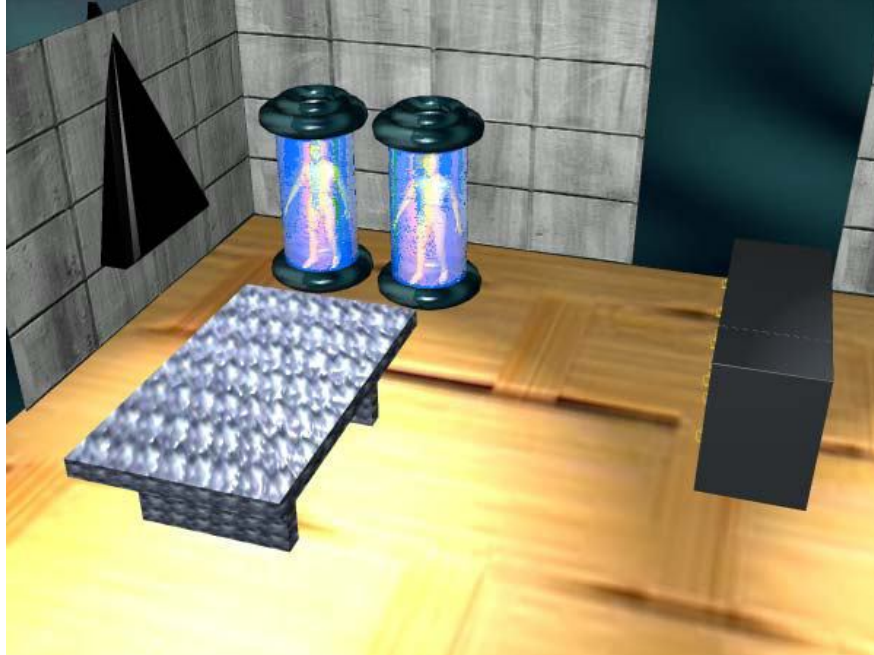
d) Prezența pereților de ciment armat indică că această cameră nu se află într-o mașină zburătoare (OZN), ci probabil că se află într-o instalație subterană, așa cum afirmă în mod unanim răpiții.

"Zona-computer" din prima "cameră cu cilindri"

Din câte se pare, "zona-computer" conține consolele de comandă pentru operațiunile care se desfășoară în interiorul celor doi cilindri. În reconstituire lipsesc detaliile de care încă nu suntem siguri, cum ar fi prezența probabilă a două tuburi groase, care pornesc din capacele cilindrilor și se termină în zidul din ciment armat.

Cum intri, în dreapta, pe peretele perpendicular pe cel unde sunt cilindrii transparenți, există niște ferestre negre și ciudate, triunghiulare, cu marginile rotunjite, despre care nu se știe ce sunt în realitate. Cei doi cilindri transparenți sunt plini cu un lichid albastrui/ galben-verde (poate este vorba de fenomene de irizare sau de percepția diferită de care se vorbea mai devreme).

În Interiorul celor doi cilindri sunt două ființe, care par a fi originalul și copia sa.

Se pare că originalul este introdus în cilindrul care se află mai aproape de colțul dintre pereți.

Apoi, se pare că în acești cilindri, plini cu un lichid gelatinos și rece, în care se poate respira, trebuie să fii introdus prin partea de sus - introducerea răpitului în cilindru îi revine unui extraterestru sauroid.

Masa metalică ar putea fi "cada" (unii o numesc "sicriu") în care este introdus originalul când trebuie să se efectueze *back-up*-ul memoriilor și când Sufletul răpitului este transferat pentru o clipă în interiorul copiei sale, cu scopul de a o readuce la viață.

Este vorba despre o structură care din exterior pare a avea o formă de paralelipiped și care se deschide într-o parte; în interior este același lichid ciudat.

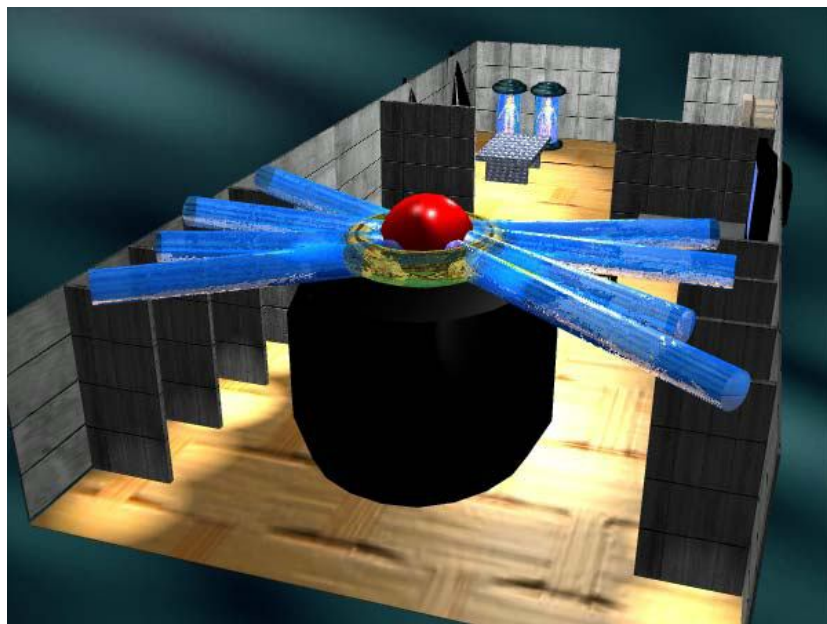

Din prima cameră se intră într-o a doua cameră, caracterizată de prezența unei mese mari, numită "de conferințe". În reconstituire au fost introduse scaunele, dar în descrierea originală acestea nu existau. Pasajul care unește cele două camere este mare și nu are ușă. A doua cameră e împărțită în două părți, separate de un pasaj care le pune în legătură - în practică este ca și cum ar fi trei camere. În a treia cameră se observă că este un al doilea cilindru, mult mai gros decât cele care sunt în prima cameră. Acel cilindru are o deschizătură prin care este introdus răpitul, care a fost deja "copiat". Uneori se afirmă că în jurul acestui cilindru este un fel de ceață și credem că aceasta poate fi generată de prezența unui gaz lichid foarte rece, cum ar fi heliu sau azot.

Răpitul este introdus în cilindrul translucid și, după ce deschizătura a fost închisă, acesta se trezește în întuneric total. El nu știe ce se întâmplă, dar simte o vibrație foarte puternică. Pereții cilindrului încep să se rotească (doar partea interioară), până ce, gradual, se atinge o anumită viteză. În acest punct vibrația devine și mai puternică iar răpitul simte o mare presiune în plexul solar. În acel moment Sufletul se desprinde, ajungând în celălalt cilindru, care este asemănător cu cele poziționate la intrarea în prima cameră, în interiorul căruia de această dată se află un extraterestru care trebuie regenerat.

În camera din mijloc se află consola de comandă.

Pe pereții, de-o parte și de alta a aparatului care compune marele cilindru se pot observa diferite cabine goale, care amintesc de cele care sunt utilizate pentru buteliile cu gaz sub presiune. În aceste cabine nu este nimic, pentru că, atunci când vine timpul, în acestea sunt așezați cilindri pe roți, care bineînțeles că sunt conservați în altă parte, conținând extraterestri care trebuie regenerați.

Și în acest caz se pot face anumite observații interesante:

a) Este logic ca aceste cabine să fie goale și să se vorbească despre cilindri pe roți.

b) Este logic ca dimensiunile pasajelor dintre prima locație și a doua, dintre a doua și a treia să fie largi, pentru a permite trecerea cilindrilor pe roți, cum este la fel de logic să considerăm că prima ușă de acces este destul de largă.

c) Este logic să admitem că, dacă marele cilindru conține și un fel de magnet mare super-conductor, acesta trebuie să fie răcit cu heliu lichid pentru a putea funcționa corect, la fel ca un aparat RMN (Rezonanță Magnetică Nucleară).

d) Este logic ca marele cilindru să se rotească pe axa sa, pentru a sincroniza câmpul magnetic, așa cum se întâmplă cu aparatele RMN sau RES (Rezonanță electronică de spin / Electron Proton Resonance).

e) Este logic ca răpitolui să-i fie frig în cilindru, un frig foarte intens, care în timpul hipnozei îl face să tremure în timp ce retrăiește această amintire.

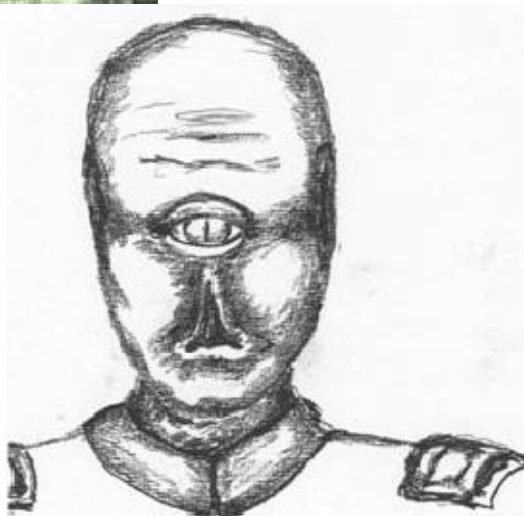
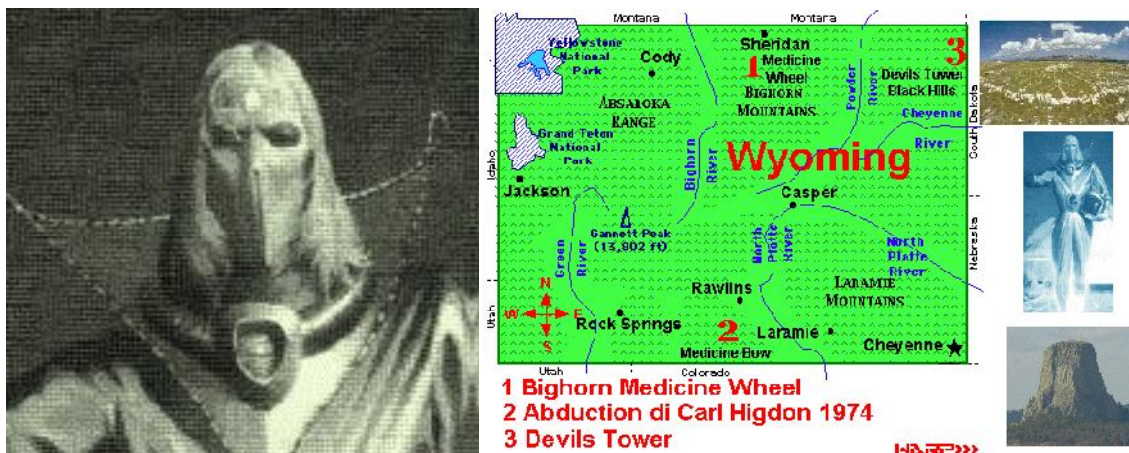
Toate acestea nu fac altceva decât să confirme ipotezele Teoriei Super Spinului, care descrie cum este posibil ca Sufletul să fie desprins de corpul uman doar dacă se rotesc în fază axa Conștiinței și a Spațiului aparținând Sufletului, în corespondență cu axele Minții subiectului răpit, dar acest aspect va fi examinat în profunzime mai târziu.

TIPURI DE EXTRATEREȘTRI

Principalele tipologii extraterestre descrise în mediul hipnotic de către răpiți sunt prezentate în tabelul comparativ de mai jos.

Se poate observa că unele dintre acestea nu sunt amintite de răpiți cu o frecvență foarte mare - este vorba de extraterestri care sunt descriși rareori și care nu vor fi analizați profund în acest context, pentru că aceștia nu se află în contact direct cu răpiții.

Uneori aceștia sunt descriși ca fiind "departe de aici, nefiind rezidenți ai planetei noastre", cu toate acestea, uneori sunt văzuți printr-un fel de ecran tv iar altele aparțin de amintirile și informațiile memoriilor extraterestre care sunt investigate în hipnoză, la fel cum se procedează în mod normal și cu mintea umană.

De exemplu, observați cât de ciudat se suprapune cazul lui Carl Higdon, din 1974, cu reconstituirea făcută de un răpit extraterestruului Monoclu, care în tebel corespunde extraterestruului de tip egiptean (Zeul Horus), descris pe primul rând.

PRINCIPALELE TIPOLOGII ALE CĂROR DESCRIERI APAR ÎN HIPNOZĂ

Nume	Culoare Piele	Ochi	Înălțime	Degete	Craniu	Note
Monoclu Proveniență: necunoscută	Piele zbârcită, de culoare galben-măslinie	Un singur ochi, foarte luminos, proeminent, care iese din craniu, cu gene dese	4m	La mâini are 3 degete, plus unul opozabil, asemănătoare cu ghearele păsărilor	Chel și rotund. Are o excrescență carnoasă sub bărbie (doar la masculi), care seamănă cu barba faraonilor egipteni.	Are niște omoplați foarte pronunțați, care seamănă cu niște aripi strânse. Se pare că poate levita.

Agarthiani? Proveniență: Marte înainte de distrugere	Pielea de culoare maro-măslinie	Pupile verticale	mai mult de 4m, poate 6m	6 degete	Bombat înspre spate, în sus, frunte înalță, fără păr	Mandibulă pronunțată și dură, lărgimea feței este mai mică decât lungimea craniului.
Sauroid Proveniență: Orion	Pielea zbârcită, ca a unui bătrân, se pare că are și solzi. Pielea pare umedă, exact ca a unui amfiban.	Pupile verticale, culoarea se schimbă de la galben-verde la roșu în funcție de starea de spirit. Are un fel de pleopă (membrană nictitantă) care pornește din interiorul ochiului înspre exterior	Minim 2.80 m	5 degete plus un ciot chitinos. Degetele sunt palmate.	Prezintă 3 expansiuni cornoose, dintre care cea centrală merge de-a lungul coloanei vertebrale, ieșind în evidență, de tip sauroid și terminându-se într- o coadă lungă și groasă.	Sub ochi are niște pomeți foarte pronunțați, ca la șopărlă. În zona unde țesuturile sunt moi se vede cum curge limfa pe sub piele, limfa având culoarea roșu-închis sau roșu-aprins.
Călugărița Proveniență: ACO 117	Verde-maronie	Ochi închiși la culoare, alungiți spre spate în sus, foarte mari	De la 2 la 4 , în funcția de poziția în care stă - ridicat sau pe vine.	3 degete , cu care pot ține ceva pe membrul superior	Aproape triunghiular, ca al Călugăriței.	Membrele inferioare tind să stea pe vine, dar "genunchiul" pare să nu depășească înălțimea spatelui. Membrele superioare sunt ținute în poziție de "rugăciune".
Orange Proveniență: Taur sau Sirius	Maronie-măslinie	Pupilă verticală	2m -2,20 m în funcție de sex. Sunt îmbrăcați în uniforme albastre și poartă bocanci militari.	5 degete lungi și osoase	alungit spre spate și mai strămt decât al nostru, dând impresia că este mai strivit în părțile laterale	sinusuri frontale pronunțate,sept nazal aproape inexistent, cu două găuri mititele. Buze subțiri.
Nordic, cu baze în Pleiade (ființă originară din altă dimensiune, care se află în spate la a noastră)	Piele deschisă la culoare, apropiată de culoarea perlei. Corpul care este vizibil este construit cu ajutorul unei mașinării și în realitate este un recipient	Pupilă verticală	2.40 m. Sunt îmbrăcați într- o cămașă albă și mare, care nu este mulată. La gât poartă un medalion cu simboluri triunghiulare.	6 degete. Lungime degetelor de la mâini nu este diferențiată ca la oameni.	Asemănător cu al nostru	Păr alb, lung și rar, care pornește din partea de sus a frunții. Corpurile lor sunt artificiale și sunt construite cu ajutorul unei mașinării. Din această cauză toți arată identic.
Lăcusta Proveniență: Shaula (Constelația Scorpionului), pe care ei o numesc Berion	Sunt reptiloide antropomorfe, dotate cu o coadă micuță. Pielea este formată din solzi irizate.	Pupilă verticală	Asemănătoare cu cea a unei ființe umane obișnuite	Cinci degete ca ale noastre, dar degetul mare în formă de gheară. Mâini palmate.	De tip reptiloid, dotat cu anumite excreșcențe osoase care formează un fel de șiruri pe brațe și pe craniu	Nu au nicio legătură cu Sauroidii, cu care se dușmănesc.

Ființa de Lumină Proveniență: necunoscută	Culoarea acestei ființe este luminoasă, asemenea luminii. Își ia diferite culori, de la roșu la galbe, și este descrisă ca fiind irizată.	Nu sunt vizibili în masa de lumină	În general sunt mici de statură	Nu se distinge.	Forma nu se poate deosebi în lumină.	Ființe dotate cu Minte și Spirit, fără Suflet.
Amfibian (Broască)	Piele albă, transparentă, umedă.	Pupile deschise la culoare, ochi mari și rotunzi.	2,40 m ,bine făcut.	3 degete la mână. Buricele degetelor sunt ca ale broaștelor, îngroșate spre vârf. Mâini palmate.	Craniu pătrat. În loc de păr are niște tuburi mici, care arată precum o perie. Gât gros, aproape inexistent.	Nu se deosebesc între ei, ca și când ar fi clone. Uniformă de culoare albă, care amintește de uniforma germane SS.
Ceialți	Piele albă, dar cu părul alb în loc de blond.	Ochii sunt atât de deschiși la culoare, că par albi. Pupila pare a fi rotundă, chiar dacă nu se înțelege foarte bine.	Înălțimea acestor extraterestri nu poate fi cunoscută, pentru că ei apar pe un ecran, fiindcă nu sunt aici.	5 degete (?)	Craniu pătrat.	Este îmbrăcat într-o cămașă lungă și are o barbă destul de deasă, ca cea ale unor divinități din Mesopotamia.
Gri. Există multe subspecii, în funcție de rasa care îi utilizează.	Piele gri sau maronie-gălbui	Ochi mari, acoperiți de o membrană protectoare detașabilă.	1,20 m. Mișcările acestor ființe sunt zgomotoase și frenetice	3 degete plus degetul mare opozabil	Craniu în formă de pară sau veioză răsturnată. Urechia externă este inexistentă.	Uniforma este falsă - dă impresia că este lipită de corp, neputându-se scoate. Par a fi niște ființe artificiale.
Ființa Albastră. Proveniență: Z-Reticuli?	Piele neagră-albăstrui, albăstrui din cauza reflectării luminilor ambientale, dar în realitate este neagră translucidă	Ochi foarte migdalați, cu o membrană neagră care ascunde irisul care se pare că există sub membrană.	1,50 m. Se mișcă mai lent și îi comandă pe Gri.	3 degete plus degetul mare opozabil	Craniu dezvoltat înspre partea din spate, față de insectoid, cu o gură mică și un nas aproape invizibil. Urechile sunt lipite de craniu.	Se pare că îi comandă pe cei Gri.
Sclavul, numit și Cap în formă de inimă. Conform vechilor legende indiene ar fi Elder , cel despre care vorbește și nativul american Morning Sky în povestirile sale.	Piele gri și zbârcită, ca cea a elefantului.	Ochii migdalați, cu pupilă rotundă. Marginile ochilor sunt ridate.	1,50 m	4 degete plus unul. Degete îndesate.	Craniu dezvoltat înspre partea din spate, dar nu este rotund, ci puțin mai adâncit pe mijloc.	Poartă haine lungi, iar urechile sunt foarte dezvoltate, un pic alungite în sus. Gâtul este lung și este caracterizat de tendoane destul de mari.

Putem observa că în acest tabel anumite identikit-uri corespund unor specii care nu au mai fost descrise aproape niciodată, cum sunt cei definiți cu termenul de "Ceialți" sau "Monoclu" sau chiar "Agarthiani".

Acest tratat nu abordează problema unei eventuale interferențe de natură mai puțin invazivă din partea lor pe această planetă, asta din informațiile pe care le deținem.

Unele dintre aceste ființe ar putea corespunde chiar unor rase care nu au un corp real, dar care au un corp "fals" - cum ar fi "Șase degete" din tabel.

MINȚI EXTRATERESTRE ACTIVE ȘI PASIVE: ULTIMA FRONTIERĂ A RĂIRILOR

Există diferite modalități de parazitare utilizate de extratereștri, în funcție de nevoile lor.

Cea mai simplă constă în utilizarea unei părți din creierul răpitului pentru a introduce în ea amintirile unei vieți extraterestre, astfel încât acestea să nu se piardă, încercându-se astfel obținerea unei pseudo-imortalități a gândirii.

Diferit este modul de acțiune al Ființei de Lumină, care se agață în principal de Spiritul răpitului, influențându-i comportamentul. Din studiul înregistrărilor hipnotice ar reieși că Ființa de Lumină (Lux n.t.) este inventatoarea religiilor și a simțului culpabilității, două instrumente care împreună cu altele îi sunt utile pentru a subjuga omenirea, păcălind-o.

Ființa de Lumină (Lux n.t.) nu ar fi altcineva decât miticul Lucifer din Vechiul Testament.

Această figură arhetipică nu trebuie confundată cu cea a lui Satan, care trebuie asociată cu figura mitică a lui Astaroth, încarnată de extraterestrul Sauroid.

Nu are nimic de-a face nici cu Diavolul din Vechiul Testament. Acesta era cel care comanda ierarhiile de îngeri negri, printre care se numără primii doi extratereștri, Ființa de Lumină și Sauroidul.

Rolul de comandant al ierarhiilor diabolice îi revine extraterestrului alb cu șase degete.

Ar reieși că această ființă locuiește într-o zonă a Universului care din punct de vedere dimensional se situează "în spatele" dimensiunii noastre, astfel încât, în timp ce Universul nostru se extinde, zona acestui extraterestru tinde să se prăbușească în ea însăși, din motive care probabil că au legătură cu conservarea simetriei totale. Această ființă, sau mai bine spus mintea sa, este capabilă să stabilească o legătură cu mințile răpiților și să le piloteze de la distanță, ca și când acestea ar fi marionete. Scopul său final ar fi acela de a reuși să "treacă pe partea aceasta" înainte ca Universul său să se închidă, iar apoi să "treacă într-o altă parte", unde să poată trăi iar cu Sufletul. Sufletul bineînțeles că ar fi al nostru, care ne-ar fi smuls cu forța în timpul celei de-a doua treceri.

Acestea sunt informațiile pe care le-am cules în hipnozele pe care le-am efectuat. Pot părea absurde și puțin credibile, dar nu este deloc așa. Deci, acest extraterestru ar putea fi asociat cu cel care locuiește în Infern, acest loc fiind exact dimensiunea care îl condamnă la moarte.

Acesta nu se agață prea mult de Spirit, ci mai mult de Minte răpitului și se folosește de creierul său pentru a-l mișca de la distanță ca pe un pion. Răpiții cu acest tip de parazitare au fost capabili, împotriva voinței lor, să lucreze la mutarea unor sume imense de bani, implementând un adevărat și propriu sistem de control financiar și militar, care poartă numele de NWO, *New World Order*, Noua Ordine Mondială. În realitate, organizația NWO are conexiuni cu principalele secte masonice cu putere ocultă la nivel mondial, care au fost clasificate dintotdeauna ca o prelungire a acțiunii demonice clasice.

În acest caz nu ne aflăm doar în fața simplei prezențe a unei memorii extraterestre pasive (MEP), ci a unei adevărate și proprii voințe autonome, clasificabile ca Memorii Extraterestre Active (MEA).

Vom vedea cum se pot deosebi în hipnoză aceste două modalități de parazitare și cum putem să le înfruntăm la nivel de PNL (Programare Neurolingvistică).

IMPLICAȚII FINALE

Tabloul prezentat aici, adus pentru prima dată în atenția omului, poate explica toate evenimentele istorico-politice din ultimii ani, pe lângă toate fenomenele în legătură cu care știința și religia oferă explicații cu totul confuze, și permite, în baza acestor informații, reinterpretarea întregii istorii, a legendelor și miturilor antice; ne permite să înțelegem care este adevărata natură a omului și face lumină în tentativele din trecut de a stabili existența unor entități care niciodată nu au reușit să fie bine definite, care, pornind de la lumea ezoterismului cel mai profund și până la fenomenele actuale care nu pot fi explicate de mintea umană, pretind că sunt recunoscute în mod definitiv.

Dintr-un punct de vedere politic, acum se poate înțelege perfect care a fost rolul puterilor mondiale în a gestiona, fără știrea noastră, problema extraterestrilor de pe planeta noastră. De fapt, de fiecare dată când ne aflăm în timpul hipnozei în fața execuției copiilor, acest lucru se întâmplă mereu într-un **mediu tehnologic subteran, atât în prezența unor Sauroizi, cât și a unor militari tereștri.**

În cazul răpiților studiați de mine (toți italieni), militarii vorbeau aproape mereu limba franceză, cum am mai spus și înainte. Mințile extraterestre inserate în

creierile lor descriu un tablou politic incredibil, în perfect acord cu acea parte a ufologiei moderne, care poartă numele de Conspiraționism, conform căruia, extraterestrii și guvernării noastre, într-un anumit moment din istoria noastră, au încheiat un pact de alianță, fără ca întreaga planetă să știe ceva.

Tabloul politic descris este următorul:

În 1947, după prăbușirea unuia sau a mai multor OZN-uri în deșertul din New Mexico, americanii și-ar fi dat seama că extraterestrii existau, unii dintre aceștia ar fi contactat guvernul SUA, propunând un acord care privea posibilitatea de a utiliza ființe umane nu doar în scopuri reproductive, ci și pentru a le extrage acestor amărâți acea parte din ei, definibilă cu termenul de Suflet, care le-ar fi garantat extraterestrilor viața eternă.

În schimb, extraterestri de tip Sauroid le-ar fi oferit informații de tip tehnologic, destinate să fie utilizate, acum și pe viitor, doar de cercul restrâns compus din cei care dețin puterea, împreună cu un bagaj de Suflete care ar fi fost necesare "stăpânilor" noștri pentru a obține și ei viața eternă.

Cu alte cuvinte, prețul pentru colaborare guvernărilor noastre era plătit fiindu-le oferite Sufletele aparținând populației care deținea așa ceva - Suarozii ar fi găsit cu timpul metoda prin care să o ia de la cel care o avea, pentru a atinge într-un final eternitatea, oferind câteva Suflete și stăpânilor Pământului, câtva Suflete în schimbul favorurilor primite.

Procesul de conectare permanentă la Suflet ar permite să nu se mai moară cu adevărat, ci să se trăiască etern, în mod perfect conștient, într-un corp compatibil, care ar fi "actualizat" periodic sau care nu s-ar mai consuma.

Conform acordului, între timp guvernării noastre, aliați cu extraterestrii sauroizi, ar fi trebuit să facă astfel încât pământeni să nu își dea seama de nimic. Singur mod posibil de a gestiona pentru eternitate puterea asupra oamenilor era acela de a-i face pe aceștia să devină niște zombi, începând să convingă populația, prin intermediul aceluși proces politic care astăzi este numit Globalizare, că toți, chiar de mici, trebuie să-și instaleze un microcip în craniu.

Pretextele sunt multe și credibile:

"Microcipurile vă vor ajuta să supraviețuiți, pentru că în acestea vor fi toate codurile personale; vi se vor deschide automat toate ușile, veți putea plăti fără niciun efort și fără să riscați furturi, la spital vor avea imediat fișa clinică și vor putea să vă prelungească (un pic) existența." și tot așa...

Bineînțeles, fără microcip nu veți mai putea face nicio operație bancară. Vă veți afla "în afara" lumii.

Bineînțeles că nu vi se va spune că microcipul în chestiune, fără ca dumneavoastră să vă dați seama, vă va spune cu cine să votați, când să face dragoste, când să dormiți și ce anume să visați.

Din păcate, brevetele acestor microcipuri au fost deja acceptate, toate circuitele electronice se află într-un spațiu de 2,5 x 2,5 milimetri și în acest spațiu sunt conținute instrucțiunile necesare pentru a se putea efectua alterări ale conștiinței umane; în plus, microcipul, odată introdus în corpul uman, se autoalimentează.

Dintre organizațiile care, împreună cu Sauroizii, vor să transforme Terra într-un imens joc video, sunt implicate, prin proprii adepți la nivel maxim, diferite societăți secrete - *Grupul Thule* (Tule în italiană n.t.), *Golden Dawn*, *Ordinul Templierilor*, *Rozacrucienii* și *Clubul de la Roma*.

Sunt cei care gestionează băncile, resursele energetice și un anumit tip de politici sociale și religioase - aceștia, folosindu-se de serviciile secrete și forțele militare, vor asigura trecerea lentă a omului de la statutul de liber gânditor la cel de sclav imbecil.

Tot ceea ce era comunicat în mod confuz de anumiți revelatori era, deci, absolut adevărat.

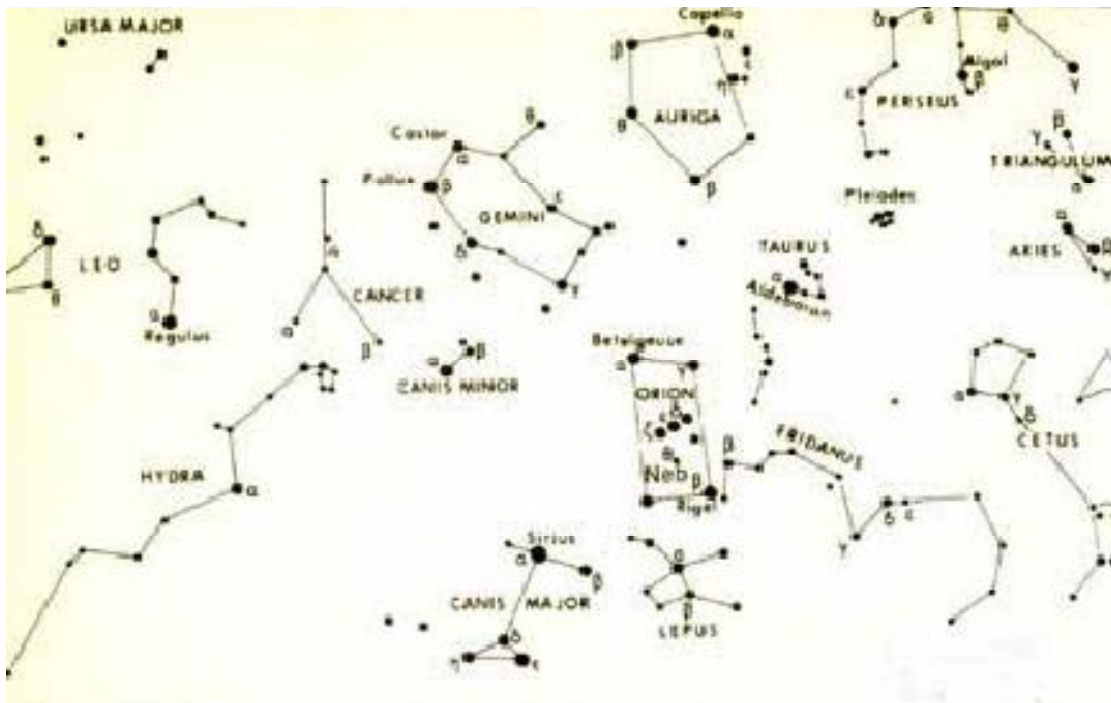
În această lucrare nu este posibil să aprofundăm această temă, care va fi abordată parțial în continuare.

Încă o dată, alianța dintre puterile religioase, politice și economice produce un *cocktail* ucigător pentru ființa umană, care nu se află doar sub stăpânire extraterestră, ci și sub a propriilor "stăpâni", care sunt corupți și aliați între ei, cei care vor Globalizarea cu orice preț, pentru a putea să trăiască și să comande în mod privilegiat, la fel ca în filmul s.f. *Zardoz*.

Dar lucrurile stau și mai rău de atât!

În realitate, nu 1947 este anul în care începe așa-numitul "pact scelerat" dintre extratereștri și pământeni - acel pact există dintotdeauna și putem spune că ia naștere odată cu omul. În hipnoză ies uneori la suprafață povestiri despre cum Extratereștrii au contactat un guvern sau altul chiar și înainte de fatidicul 1947.

Astfel, s-ar putea presupune că mereu a existat o tentativă din partea extraterestrului de a îndrepta politicile terestre spre situații care să le fie comode lor - comerțurile ilicite, războaiele inutile și purificările rasiale ar fi efectuate pentru că acestea sunt convenabile pentru extratereștri și pentru guvernantul nostru, prea puțin preocupat de ceea ce se întâmplă cu populația terestră.

Sirius, Orion, Taur, Pleiadele - “ei” de acolo vin.